

İŞÇİ PARTİSİNİN İÇ YÜZÜ

2004
SA
1781

Yazan:

Sa.M. Em. Baş Mufettişi

KENAN ÖZTÜRKMEN

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNİN İÇ YÜZÜ

Yazan:

Sa. M. Em. Baş Müfettişi

KENAN ÖZTÜRKMEN

İSTANBUL - 1965

045A 1781

Komünistler hiç bir zaman ellerinde kızıl bayrak, göğüslerinde orak çekiçli rozetlerle ortaya çıkıp bir memleketi ele geçirmemişlerdir. Ancak bu küçük kitapta belirtilen taktik ve metodlarla bu işi yapagelmektedirler.

Bizde de bu usuller uygulanmaya başlanmıştır. Metinlerde bu meseleler delilleriyle açıklanmaktadır.

Kitabımı bütün uyanık ve anlayışlı kardeşlerime ithaf ederim.

K. Ö.

GİRİŞ

Komünizm bir toplum hastalığıdır. Zira, bir milleti amansız ve acı sınıf mücadelelerine, kanlı ihtilâllere, iktidar hırsı ile gözü dönmüş suikastçıların idarelerine, polis terörüne, kitle propagandası altında ferdî ve toplumsal hürriyetlerin ortadan kaldırılmasına sürükliyen ve zorlayan rejim mutlaka ve mutlaka sosyal bir derttir ve sosyal hastalıktır...

Komünizm ile mücadele için, onun hekimlerin dediği gibi etiyojisini bilmek, yani nasıl ve nerede teşekkül ettiğini, onu meydana getiren ve onu nakleden ajanları iyi tanımak lâzımdır.

Bugüne değin bütün tecrübeler, batının uygar ve endüstrileştirilmiş memleketlerinin komünizm propagandasına karşı yakınlık ve hassasiyet göstermediklerini ortaya koymuştur. Buna mukabil, modernleşmek ve sanayileşmek devresine yeni girmiş olan 1917 Rusyası ile 1949 Çin Devletinin, komünist rejimine kolaylıkla yakalanıp bunun kurbanı oldukları da meydandır... Filhakika kalkınma gayreti içinde ve sanayileşmeye doğru ilerliyen memleketler, komünizme ve bunun açık veya kapalı propagandasına en mukavemetsiz memleketler tipini teşkil ederler.

Bu kaziyeyi iddia etmek kolay olduğu gibi ispat etmek de çok basittir. Yukarıda da söylediğimiz gibi komünizm sosyal bir hastalıktır. Bu hastalık tıpkı bir çocuk felci gibi toplumların uyanış ve kalkınma gayretlerinin çocukluk ve ilk gençlik devresinde mezkûr toplumlara musallat olmakta ve en büyük tahribatı yapmaktadır... Az gelişmiş ülkelerde, kalkınma hamlelerinin başladığı devrelerde harekete geçen iç ve dış kuvvetlerin etkisi, bu memleketlerin sosyal bünyesinde eski yaşayış şekillerini değiştirmekte ve yeni arzular ve ihtiyaçlar ortaya çıkarmaktadır. İşte tam bu eski ile yeni arasındaki geçit devresinde komünistler, çok aldatıcı basit metodlar, kin ve cebir taktikleri ve uyanan masum arzuları kırbaçlamak ve azgın ihtiras haline getirmekle en iyi başarıyı elde etmek imkânını

bulurlar...

Tecrübeler göstermiştir ki ekonomik refah ve kültür seviyesi bakımından geri kalmış bulunan fakat uyanmaya başlayan ülkeler, komünizme karşı şahsi ve toplumsal bir direnç göstermemektedirler... Zira hoşnutsuzluk, kin ve kıskançlık komünist propagandasının temel çatısını teşkil etmekte olduğundan, fertler arasında hoşnutsuzluk hislerinin doğabilmesi için, bu ülkenin hiç olmazsa biraz uyanması, fertlerinin daha iyi yaşama şartlarının başka ülkelerde ve yeryüzünde mevcut olduğunu öğrenmeye, bunların da özlemini çekmeye başlamaları lâzımdır. Yani bu ülkelerde bir kalkınma hamlesinin başlaması ve devam etmesi şarttır...

Bu itibarla komünist etki ve ihtilâllerine karşı, bir ülkenin en mukavemetsiz ve dayanıksız devresi, asırlardan beri devam eden bilgisizlik ve idrâksizliğin silkilip atılarak, uyanmaya başladığı devresidir... Millet evvelce duyup ve fakat idrâk edip mukayese yapmadığı yoksulluğunu duyup anlamakta, dünyada daha iyi düzen içinde yaşayanlar olduğunu öğrenmekte, ve bunların hasretini çekerek hissi olarak kırbaçlanmaktadır. Fakat bu istek ve arzuların seviyesine derhal ulaşmak imkânını da elde edemediğinden hoşnutsuzluk hisleri duymağa ve bilhassa bu memleketlerde mevcut ve özlemini çektiği neticelere az çok nail olmuş mahrumiyetsiz sınıfa karşı da kıskançlık hislerini duymağa başlamakta ve memlekette yenice yerleşen fikir ve söz hürriyetinden de istifade ile mevcut hükümetleri tenkit etmeğe teşebbüs etmektedir... Kısaca, uyanmağa başlayan milletler birden bire çok şey istemekte bunları da derhal elde edemeyince arzulara kavuşamadaki kusurun baştaki hükümetlerde olduğunu zannetmekte ve binnetice idarecilerle mahrumiyetsiz sınıfa karşı hoşnutsuzluk hissetmektedirler...

İşte komünizm, bu fakir millet fertlerinin istek ve arzularının derhal verileceğini bol bol vâdetmek suretiyle bir hoşnutsuzluk istismarı yapıp bu memleketleri pençesine geçirmeye çalışır.

Kominternin bir direktifi de şöyledir:

(Uyanan bir millet fertlerinin istek ve arzuları, bu istek ve arzuların gerçekleşme imkânından çok daha sür'atli gelişir.

Bu yüzden de bu memleketlerde baştaki idarecilere karşı hoşnutsuzluk doğar ve tenkitler yapılır. Bu milletlerin fertlerine elde etmek istedikleri şeyleri mutlaka ve derhal vereceğinizi vâdediniz. Böylece size inanmalarını ve sizi tâkip etmelerini sağlayınız.)

Komünistler bu direktifi propagandalarında geniş ölçüde kullanmaktadırlar...

Kalkınma devresinde büyük bir gayretle çırpınan az gelişmiş memleketlerin demokratik hükümetlerinin, kalkınma amaçlarına varmadan ve bilhassa varmağa yaklaştıkları bir sırada, nankör yaygara ve yıkıcı tenkitlerle ve iç ayaklanmalar, harpler ve hükümet darbeleri ile nasıl dikta rejimine sürükledikleri artık son senelerin modası haline gelmiş bulunmaktadır... Ne yazık ki bu darbeler sözü geçen memleketleri hürriyet rejiminden bir daha geri dönülmez bir surette koparmakta ve yeni rejim ya bir kızıl dikta ve terör olmakta ya da âdi bir devlet sermayedarlığı şeklinde dejenere edilmektedir... Küba, Çekoslovakya, Vietnam, Cezayir, Kongo, Kore, Sandominik, Yemen, Irak, Mısır ve daha birçok az gelişmiş ülkeler bu kurbanlar kervanını teşkil etmektedirler... Bunların komünist rejimine sürüklenmeleri, Sovyet Rusya ve Kızıl Çin'in hayat sigortalarıdır. Zira bu kurbanlar demokratik memleketlerin saflarından sıyrılarak onların kuvvetlerini bölmek suretiyle, komünizm dâvasının bir nevi siperi ve tampon bölgesi durumuna girmektedirler... Bu kızıl rejime düşen memleketlerin fertlerinde mevcut arzu ve istekler kızıl rejim teassüs ettikten sonra bittabi asla yerine getirilememektedir... Dikta rejiminin teassüsünden sonra fertlerin hoşnutsuzlukları büsbütün artmış, üstelik ümitsizlik ile de birleşmiştir... Kendi gafletleri yüzünden başlarına geçen rejim bu şikâyetleri boğmakta ve istisrapların acılarına ise fertlerde ancak gizli bir iç sızısı, zaptedilen bir inilti, kendilerine dahi fısıldanmaktan korkulan bir istek şeklinde devam etmekte ve dışardan da görülememektedir. Zira üzerlerine demir perde inmiştir...

Komünizm, yaptığı vaatlerin yerine getirilmemiş olmasından asla endişe duymıyan tek rejimdir. Zira, bir millete bir kerre çöreklenince artık bir daha onu kimse seçimle değiştiremediği gibi ona neden bunu yapmadın da diyemeyecektir...

Yukarıdaki sebeplerden dolayı komünizm bugün bütün kuvveti ile az gelişmiş ve kalkınma hamlesi içinde bulunan memleketlere dikkatini çevirmiştir. Onları kendi saflarına almayı ön plânda görmektedir...

Bu memleketleri gafil avlamak için de «Bizim memlekette komünizm olmaz» fikrini ve tema'sını devamlı olarak işlemekte ve bu temayı kendi ajanlarına veya safdil vatandaşlara papağan gibi tekrarlatmaktadırlar. Bu komünizmin rahat çalışma ve gafil avlamak metodudur. Moskova Üçüncü Enternasyonalinin emirlerinden biridir. Nitekim Moskova Kongresinin 4 cü maddesi şöyledir:

«Komünist rejim kökleşinceye kadar memleketinizde komünistlik tehlikesinin olmadığına herkesi inandıracaksınız. Sizin çalışma ve emellerinizi sezenleri jurnalcı veya vehimli olarak suçlandıracaksınız.»

Tecrübeler göstermiştir ki az gelişmiş milletler fertlerinde komünizme en çok kayanlar fakirler olmayıp, bu memleketin iyi sınıflarından yetişmiş, okumuş ve fakat ya kabiliyetsizliklerinden veya şanssızlıklarından umduklarını bulamamış olan kızgın ve kıskanç münevverlerdir. Yukarıdaki vâkıaları (Az gelişmiş milletlerin istikbali=Future Of Underdevelopped Countries) adı altında ve Amerikan Uluslararası münasebetler teşkilâtı tarafından neşredilen kitap, 173 ve devamı sahifelerindeki deliller ile tafsilâtlı bir şekilde ortaya koymaktadır.

Uluslararası ilmi araştırmalara ve komünizme yuvarlanmış memleketlerin geçirmiş oldukları kanlı ihtilâllerin sebeplerine artık kulak vermemiz ve bunlardan vatanımız adına ibret dersleri çıkarmamızın zamanı gelmiştir.

Görüyoruz ki kalkınma çabası içinde ve sanayileşmenin tazelik devresinde bulunan memleketimizde, komünistlik propagandası yoktur, demek safdillik olur.

Yukarıda ve tafsilâtlı ile daha sonraki bahislerde göreceğimiz gibi memleketimizde komünistlik propagandası vardır ve kesif bir halde gelişme imkânları da bulmaktadır...

YERYÜZÜNDEKİ VE TÜRKİYEMİZDEKİ SOL KANAT VE BUNUN ÖTESİ :

Türkiyemizdeki aşırı solculuğun propagandasının hangi yollardan yapıldığını anlamak için komünistlerin propaganda temalarını bilmek, enternasyonal oluşumları ortaya sermek ve bu temalara paralel olarak memleketimizdeki çağrı, bildiri ve kongre gerçeklerini neşreden veya konuşma yapan kişi veya teşekkülleri bu yolla teşhis etmek gereklidir.

Tâkip edeceğimiz metod şu olacaktır:

Komünist propagandasının taktiklerini, komünist manifesto ve kominternin fikir veya direktiflerini takip edenler, yayanlar, tasvip edip alkışlayanların söz, beyan, bildiri ve fikirleri, hiçbir şey ilâve edilmeksizin evvelkilerle sentetik bir şekilde kıyaslanacaklardır.

Şimdi memleketimiz vâkıalarını tarihi oluşum yolu ile göz-gözden geçirelim :

Memleketimizde kesif sayılabilecek bir komünizm propagandası olduğunu söylemek artık bize kehânet olmaktan çıkmıştır. Fakat kanunlarımıza göre komünizm suç olduğundan bu propaganda en ustalıkla şekilde ve dolaylı yollardan yapılmakta ve marksistlerin yayılmasını istedikleri fikirler kazâî yollardan tâkibata mâruz kalmadan yine istendiği gibi söylenmek ve yayılmak imkânını bulabilmektedirler.. Birçok paravanalar kullanılmaktadır. Konuşmalara, yayınlanan bildirilere, işlenen konulara bazı parti veya derneklerin bakış tarzları, tarihi maddecilik adını verdiğimiz komünist dünya görüşünün birçok unsurlarını açıkça içine aldığı halde, bu görüşlere çeşitli yaftalar veya çeşitli isimler yapıştirilmek suretiyle bunlar kamufle edilmektedir.

Bugün sosyalizm, komünistlerin en başarılı bir şekilde kendilerini gizlemek için kullandıkları bir paravanadır. Halbuki sosyalizm dahi, hürriyet fikir ve inançlarının bilhassa ferdi hürriyetin fikir ve vicdan hürriyetinin kökleşmiş ve katılaştığı batı demokrasilerinde, sınıflar arasındaki sürtünmeleri azaltan ve zengine dokunmadan fakiri kalkandıran, toplumun sürekli olarak hayat standardını yükselten yapıcı bir sos-

yal adalet mekanizmasının yürütücü kuvveti olarak kullanılırken, aynı hürriyet fikirlerinin ve demokrasi anlamının tam kökleşmemiş olduğu Rusyada, peykleri ve Kızıl Çinde komünizme dönerek amansız bir dikta rejimi halinde tecelli etmiş ve bugün bu milletlerin isteseler de başlarından atamıyacakları bir belâ halinde tepelerinde çöreklenmiştir...

Türkiyemizde de savunması ve reklâmı yapılan sosyalizm, aynı istikameti tâkip ederek Çekoslovakya'daki Beneş'in, Rusyadaki Kereneski'nin, Macaristandaki Nagi'nin gafil ve beceriksiz sosyalizmlerinin geçtiği aynı talihsiz yolu tâkip ederek, memleketimizi komünizme yuvarlıyacağı düşünülebilir. Misalini verdiğimiz bu sosyalist partilerin hepsi, ortanın solunda olduklarını ve sosyal adaletin gerçekleştiricisi bulduklarını iddia etmişler, miktarları çok az görünen komünistlerle koalisyon kurup, çoğunluk tesisi suretiyle iktidara geçmek ve komünistlerle birlikte memleketi idare etmek gafletini göstermişlerdi... Halbuki bir avuç komünist çok kısa bir zamanda bu partilerin mensuplarını apar topar meclislerinden kovmuş, memlekete yerleşmiş ve ilk önce bu parti mensuplarını temizlemiştir..

(Sosyalizm isteriz) yaygara ve şamatası arasında, birkaç yüz türlü târifi olan ve her memleketin kültürüne ve jeopolitik bünyesine göre sosyal bir medenî devletten kızıl bir terör diktasına kadar çeşitli renklerde ortaya çıkan sosyalizmin memleketimizde ne şekilde tecelli edeceğini dahi düşünmeden, bu konuyu mütemadiyen ileri sürenlerin, maksatlı hareket ettiklerini, yahut da hakikaten sâfiyâne bir gaflet içinde memlekete nereye götürmek istediklerinden bihaber kimseler olduklarını ileri sürerek, hakikatı söylemiş oluruz... Bu gaflet veya maksatlı davranışların yalnız bizde değil, bugün dünyada demokrasinin kalesi olan İngilterede bile mevcut olduğunu görüyoruz. Ancak bu gibi fikirler batı memleketlerinde tehlikeli ve ya zehirli olmadıkları halde, bunların memleketimizde tekrarlanmasının sosyal bünyemizi ne kadar tahrip edici bir etki yarattığı yukarıdaki vâkıaların ışığı altında derhal belirecektir...

Bir iktisat hocası olan ve bugün İngiliz İş Partisinin (İngilterede İşçi Partisi yok iş partisi vardır) fikri liderleri arasında bulunan Avam Kamarası üyesi Douglas Jay, sosyalizm üzerinde yayınladığı bir kitapta aynen şöyle demektedir: —(En

demokratik memleketlerde bile Marksist fikirler zihinleri karıştırmakta, iktisadî huzursuzluklar yaratmakta ve ileri istikametteki siyasî gelişmeleri ve demokratik reformları dejenere etmektedir. Bu fikirlerin ağlarına düşenler dahi çok defalar ne yaptıklarının farkında değildirler. Sahte bir teşhis daima en iyi tedavi şeklinin bulunmasını da ortadan kaldırır. Bugün batıda hattâ İngilterede bile bazı kimseler iktisadî düzeni devamlı bir çalışma halinde tutabilmek için köklü ve şiddetli bir sosyal düzenin lâzım olduğuna kanidirler. Bunlar mevcut gelir seviyeleri arasında bir düzeltme yapmağı ve bunda en güzel tedbirin de meselâ, sanayii devletleştirmek olduğunu, kârın veya normal fâizin ahlâka uymıyan bir hareket veya bir soygunculuk olduğunu ileri sürmektedirler. Halbuki onlar bu iddialarla yalnız bilgi, akıl ve iz'anın ve gördükleri hakikat ve delillerin şahadetini inkâr etmekle kalmıyorlar, onlar aynı zamanda maksatlı olarak veya gafilcesine Marks'ın 19 uncu asır iktisatçılarından ve sanayi inkılâbının ilk devirlerinden ilham almış olan demode ve yanlış fikirlerini de tekrar ediyorlar.) —

Douglas Jay — Socialism in The New Society, London Longman's: Sayfa: 34 - 35).

Biz bu yazımızı sosyalizm adı altında, bugün batı uygarlığı modern sosyalizmin reddettiğı ve demokrasi ve hürriyet nizamına zararlı olarak mütalâa ettiği yanlış, demode, marksist fikirleri memleketimizde bir kurtuluş reçetesi olarak tekrar eden kimseleri, bunları dinleyen ve okuyanları ikaz etmek için yazıyoruz. Bu vesile ile de Türkiyemizde son zamanlarda çok tekrarlanan bazı ana temaların veya ilkelerin fikri kaynaklarını da göstermek istiyoruz. Böylelikle, açıkça söylenildiğı takdirde pek çokları tarafından derhal red edilebilecek birçok iddiaların nasıl dolambaçlı yollardan yutturulabilir birer yaldızlı hap haline getirildikleri ve bu fikirlerin hakikî hüviyetleri de ortaya serilmiş olacaktır. Son zamanlarda, siyaset piyasasında pek çok dolayan fikirlerin, bazı anlamların, teklif veya tefsirlerin, hakikatte standart ve belirli aşırı sol kaynaklardan, belgelerden, düşünce ve felsefelerden nasıl ilham almış olduklarını gösterirken tam bir ilmî dürüstlük ve metodik araştırma disiplini içinde kalmak istiyoruz... Bu fikirlerin gerçek kaynaklarının açıklanmasında, keyfi kaçacaklar varsa bunun sorumlusu elbette biz olmayacağız. Vazifemiz, paravanlar arka-

sına gizlenip zihinleri karıştıran kimselere yordakçılık etmek, onlara karşı alkış tutup gizlenmelerine yardım etmek değildir. Bu fikirler memlekette maksatlı veya maksatsız yanlış teşhis ve yanlış reçetelerle ileri adımlar atılmasına mâni olmakta, huzursuzluğu tahrik etmek suretiyle iktisadî, sosyal ve manevî alanlarda çöküntüler yaratmakta ve havayı zehirlemektedir... Bu fikirlerin hakikî mahiyetini halk efkârına teşhir ve tefsir etmenin zamanı gelmiş ve hattâ geçmektedir... Şahsî mütalâalar ileri sürmiyeceğiz. Yazıları ve temaları dökümente bir şekilde teker teker ele alıp tahlillerini yapmağa çalışacağız. Bunları 1848 yılında Dünya Komünist Derneğinin yayınladığı ve bugün dahi bütün komünistlerin başlıca kaynağı ve hattâ mukaddes kitabı sayılan Komünist Manifestosundan alacağımız pasajlarla karşılaştıracacağız. Bu suretle kendilerine gerçek adlarını hatırlatan kimselere karşı maske takmış komünistlerin (Sömürücüler, çıkarıcılar, gericiler, kapitalist uşakları, toplum asalakları, emek düşmanları, derebeyi kalıntısı, toprak ağaları) gibi küçültücü ve tezyif edici isimler takıp, hakaret etmelerini, bunlara karşı mâsum, temiz ve mahrumiyetün sıkıntısı ile cebelleşen fakir halkın insanî zaaf duyguları ile temiz hislerini tahrik etmelerini önlememiz belki de mümkün olacaktır... İçimizdeki aşırı solcular şimdilik hakikî hüviyetlerini gizlemekte, bazen parlamakta, fakat umumiyetle mazlum ve işçinin müdafii rolünü oynuyarak peygamberâne fikirlerle ve hudutsuz vaadlerle taraftar bulmaya çalışmaktadırlar... Onların ne kadar zalim ve kırıcı olabilecekleri son zamanlarda tüccarlara, arazi sahiplerine ve sermayedarlara karşı giriştikleri kampanyadaki şiddet dozu göz önünde tutulduğu takdirde kolayca anlaşılabilir. Özel teşebbüsü temsil eden ve hiçbir günahları olmıyan bu zümre ve sınıflara karşı her gün bu kadar kin ve nefret ile saldırabilecek derecede insanlık hislerini unutmuş günahkârların, Allah göstermesin, iktidara gelince, evvelce tatlı vaatlerle ümide düşürüp oylarını aldıkları geniş köylü ve emekçi vatandaşlarımızı, kendi kızıl diktalarına râm etmek için ne gibi kin, şiddet ve merhametsiz zulüm ve bası altında kıvrandıracakları gün gibi âşikârdır. Bu hal komünistliğe yuvarlanmış bütün memeketlerdeki hazin tablolarla sabittir. Unutmamak gerektir ki bire vefa bine vefa olduğu gibi bire zulüm de bine zulüm demektir.

YERYÜZÜNDEKİ KOMÜNİSTLER VE BUNLARIN TEMALARI :

Marksist ve Leninist fikirlerin içtimaî ve siyasî olayları tasvir eden yazılarında, makale ve demeçlerinde, tüzük ve programlarında çeşitli konular ele alınsa bile, bunların daima tekrarlanan değişmez özellikleri vardır. Marksist düşünce ve diyalektikte bugün iktisat ilminde çoktan unutulmuş ve terk edilmiş yanlışlığı herkes tarafından teslim edilmiş olan (David Rikardo) nun fikirleri temel çatı vazifesi görmektedir...

Rikardo şöyle demektedir:

(Kıymetin temeli işe yani emeğe dayanır. İktisadî faaliyetler içinde işçinin mesaisi bütün değerın temelidir. Sermayenin ve müteşebbisin aldığı paylar işçinin meydana getirdiği mahsulden ayrılmış paylardır.)

Karl Marks, bütün iktisat nazariyesini ve temel prensibini bu sathî görüşe bina etmiştir. «SÖMÜRME» ve «MUTLU AZINLIK» fikri de buradan çıkmıştır. Karl Marks düşüncelerini şöyle ifade etmiştir:

(Kapitalist bir düzende sermayedarın aldığı pay haksız bir paydır. Kapitalist, mülkiyet hakkına dayanarak işçinin alın teri olan istihşalden kendine bir pay almaktadır. Bu pay haksızlıktır. Bir sömürmedir. Kapitalist, iş değerinin tam karşılığını işçiye ödememek suretiyle işçinin hakkının bir kısmını zimmetine geçirmekte ve böylece sermayesini meydana getirmektedir. Binanaleyh ne sermayenin, ne de bu sermaye ile giriştiği teşebbüslerin mülkiyet hakkının bir esası yoktur. Mülkiyet hakkı bir emek çalması ile meydana gelen bir haktır. Esası sömürmeye dayandığından bâtıldır. Sermayedar ne olsa bir emek düşmanı ve bir sömürücüdür.)

Bu fikrin Komünist Manifestosundaki hulâsası şudur:

(Burjuva sınıfının mevcudiyeti için temel şart sermaye terakümü ve teşekkülüdür. Sermayenin temeli ise meydana getirilen iş değeri ile bu işe ödenen ücret arasındaki farktır. İşin ücreti ise işçiler arasındaki rekabete göre ayarlanmakta olduğundan, emeğin hakkını tam olarak vermemek imkânını iş ve-

ren her zaman kolayca bulur. Böylece meydana getirilen işin değeri ile emeği arasındaki fark, sermaye olarak kapitalistte kalır.)

«Karl Marks, Feriedrich Engels,» Manifesto of The Communist Party, Patterson Readings In The History of Economic Thought, New York 1932 Mc Grew Hill S. 619.

İŞÇİ PARTİSİNİN İŞLEDİĞİ TEMALAR VE BUNLARIN ÖNCEKİLERLE MUKAYESESİ :

12 Haziran 1965 tarihinde Söke'deki İşçi Partisinin ilçe kongresinde Mehmet Ali Aybar, Ali Rıza Kuas ve diğer yöneticiler tarafından yapılan konuşmalarda kullanılan cümle ve fikirleri sırası ile arz ediyoruz:

«A.P. baskısı ile Komünizmle Mücadele Derneğine 150 bin lira tahsis edilmiştir. Bununla bize baskı yapılmaktadır. Kapkaççı tüccar, döneke politikacılar, sömürücü toprak ağaları, emek düşmanlarıdır... Onlar ancak şunu bilsinler ki emekçi halk, akan her damla terinin hesabını bir gün onlardan soracaktır.. Toprak ağaları emekçinin hakkını çiğneyerek servet sahibi olmuşlardır. Yeni anayasamız renksiz bir anayasa değildir. 550 bin dönüm toprak 16 ailenin elindedir. Bu yüzden de köylünün yamalı şalvarından başka bir şeyi yoktur. İşçi milletvekilleri bugünkü düzeni yeni bir düzene çevireceklerdir...»

Böylelikle Karl Marks'ın Komünist Manifestosunu ihtiva ettiğini söylediğimiz eserinin 619 ncu sahifesindeki fikri ile İşçi Partisi mesul şahıslarının ileri sürdükleri fikirler arasında tam bir mâna ve gaye mutabakatı vardır denilebilir...

Zira bu idareciler emekçi halkın her damla terinin tam hakkının verilmemesini yani bunun bir kısmının çalınması suretiyle sermaye meydana getirildiğini ve bu sermaye ile de kapkaççı tüccar ve toprak ağası, sömürücü ve emek düşmanı bir burjuva sınıfının meydana çıktığını ve böylece bu sınıfın haksızlığa dayanan bir emek çalması neticesinde servet sahibi olduklarını iddia etmek suretiyle Karl Marks'ın Manifestodaki yukarıda mealini verdiğimiz fikrini aynen tekrarlar-

miş bulunmaktadırlar... Servetin gayrimeşru olarak kazanıldığı iddialarının en büyük delili bu emekçilerin her damla terlerinin hesabını bir gün bu sermayedarlardan yani burjuvalardan soracaklarının ifade edilmiş olmasıdır... Burada bu fikirlerle sınıf mücadelesi de körüklenmekte servetin ve sermayenin ancak bir hırsızlık ve zimmete geçirme sonucu elde edilmiş haksız birer iktisap olduğu ifade edilmekte, bunun için de emekçiler tarafından bir gün mutlaka bu çalınan emeklerinin hesabının sorulacağı ileri sürülmek suretiyle bir emekçi kontrolündeki idare ve hesap sorma ortamının kehâneti ve özlemi ortaya konmaktadır ki Komünist Manifestosunun esaslı olan bu fikir komünistlikten başka bir gaye taşıyamaz. Karl Marxın kapitalist bir düzende sermayedarın aldığı payın haksız bir pay olduğu ve bununla elde edilen mülkiyetin de bâtil bulunduğu hakkındaki ana teması yukarıda zikredilmiştir...

İŞÇİ PARTİSİNİN DAYANAKLARI İLE BEYNELMİLEL KOMÜNİST DÜŞÜNCELERİN VE FİKİRLERİN MUKAYESESİ:

Şimdi İşçi Partisinin iddialarına paralel gibi görünen ve fikirlerini teyit eden Karl Marks Manifestosunun diğer pasajlarını da görelim ve sırası ile zikrelelim.

İşte Karl Marxın fikirleri: (Şimdiye kadar gelmiş geçmiş bütün milletlerin tarihi, sınıf mücadelesi tarihidir. İnsanın insan tarafından sömürülmesine son verildiği takdirde bir milletin diğerini de istismarı sona erecektir.)

Burada komünistlerin vaktiyle dünyada en çok sükse yapmış olan meşhur «İnsanın insanı istismarına paydos» sloganı İşçi Partisi ve Karl Marxın beyanlarında ifade edilmektedir.

Modern dünya anlayışında ve demokratik düzende insanın insanı sömürmesi gibi bir konu artık kalmamıştır. Batı uygarlığındaki memleketlerde özel teşebbüsler tam uyanık ve tedbirli bir neokapitalizm sistemi tatbik etmektedirler. Tüketim eşyalarının fiatı rekabete dayandığından, hem gittikçe kaliteleri yükselmekte hem de her zaman satın alınabilen bir seviyede tutulabildiğinden tüketiciler tarafından sarfedilebilmektedir. Bu özel teşebbüsler meşru kazançlar sağlamakta bu kazançlardan hisseler ödemekte, devlete vergi vermekte, yatırım-

lar yapmak suretiyle yeni iş sahaları açmakta, işçilere kifa-yetli ücretler ödemek suretiyle bunların da ekonomi yapıp ser-maye piyasasına iştirâk etmelerini sağlamaktadır. İşverenlerin verebilecekleri, işçilerin de talep edebilecekleri ücretler, sendi-kalaşma, grev ve lokavt hakkı kullanma, hepsinin üstünde bi- taraf hükümet hakemliğini tesis etmek suretiyle tam bir ada-let içinde ayarlanmaktadır. Onun için bu memleketlerde her işçinin evinde buzdolabı, radyo, televizyon, çamaşır makinası, fotoğraf makinası ve kapusunda ise bir otomobili vardır. İstikbalinden emin ve yaşayışından memnundur. Böylece eme-ğin hakkının tam verilmemesi ve bu suretle istismar sonu mey-dana getirilen kapital gibi gerçeğe ve vâkıalara uymıyan iddia-ların modası çoktan gelip geçmiştir.

İnsanın insanı sözüm ona istismar etmediği, fakat patro-nun devlet olduğu kızıl rejimlerde ise, işçi ne ücretinin ayar-lanmasını talep edebilmekte, ne grev hakkı kullanmak suretiyle direnebilmekte, ne de her türlü ihtiyaç maddelerini alabi-lecek bir kazanç imkânını bulabilmektedir. İstikbal, hattâ ha-yatı başındaki amansız rejime göstereceği körü körüne bağlı-lık ve dalkavukluğa bağlıdır...

Emekçilerin sermayedarlardan hesap göreceği tezinin, İş-çi Partisinin kongresinde ileri sürüldüğü yukarıda zikredilmiş-tir. «Hesap sorma» tema'sı Karl Marks'ın Komünist Manifes-tosundaki orijinal ifadesidir. Bu manifestoyu ihtiva ettiğini söylediğimiz eserin 621 nci sahifesindeki orijinal ifadeyi aynen tekrarlıyoruz:

(Komünist Partisinin gayesi uluslararası ihtilâl olmakla beraber sınıf mücadelesi evvelâ her memleketin sınırları için-de bir milli mücadele şeklinde başlayacaktır. Yani her mem-leketin emekçileri evvelâ hesaplarını milli sınırları dahilinde kendi sermayedarları ile göreceklendir.) İmza: Karl Marks...

Bizim İşçi Partisinin paralel fikri de aynen şöyledir:

(Kapkaççı tüccar, döneke politikacılar, sömürücü toprak ağaları, derebeyi artıkları, bunların hepsi emek düşmanıdır. Şunu iyi bilsinler ki emekçi halk akan her damla terinin he-sabını bir gün onlardan soracaktır.) İmza: Türkiye İşçi Partisi.

Böylece, Karl Marks ile Türkiye İşçi Partisi iddiaları ve dayanakları arasında tam bir gaye ve mâna mutabakatı olduğu görülmektedir.

Mülkiyet hakkının bir sömürme sonu meydana gelmiş haksız bir iktisap olduğu ve bu yüzden bâtil bulunduğu komünistlerin ana tema'larından. İşçi Partisi ise mülkiyet bâtıldır diye açıkça söylememekle beraber bütün ifade ve beyanlarında aynı iddiayı telkine çalışmaktadır...

Bunu ispat için Manifestoyu okumaya devam edelim:

(Bu mânada komünistlerin teorisi bir tek cümlede özetlenebilir. Özel mülkiyetin tamamen ilgası... Sizin bugünkü cemiyetinizde esasen nüfusun onda dokuzu için özel mülkiyet kalkmış durumdadır. Mülkiyetin birkaç kişinin elinde birikmiş olmasının tek sebebi halkın onda dokuzunun elinden çıkmış olmasıdır.) İmza: Karl Marks.

Burada Karl Marks, fakirliğin ve mahrumiyetin, yani kitle felâketinin, amansız küçük bir azınlığın, emek sömürmesi ile bütün mülkleri eline geçirmiş olmasından dolayı ileri geldiğini iddia etmektedir. Yani bir azınlığın çok müreffeh, büyük çoğunluğun ise çok sefil kitleler halinde kutuplaşmış olduğunu ileri sürmektedir. Halbuki bu azınlığın malının dağıtılması ile çoğunluğun ufak bir kısmının dahi sefaletten yine kurtarılamayacağı gerçeğini kasten pas geçmektedir.

T.İ.P. ise aynı temayı işlemekte ve kongre gerekçelerinde aynen şöyle demektedir:

(Toprak ağaları emekçilerin hakkını yemek suretiyle muazzam servetler yapmaktadırlar... Ekicilerin sırtından toprak kiralalarını toplayanlar, toprak fiatlarında sun'î yükselişler yapmaktadırlar... Onbinlerce ekicinin ürününü alıp satanlar devleti dahi yanıltarak akıl durduran kârlar sağlamaktadırlar. Bıyavuç çıkarıcı sermayedarın piyasa oyunları ekicilerin hayatını yaşanılmaz hale getirmektedir... 550 bin dönüm toprak 16 ailenin elinde toplandığından, köylünün yamalı şalvarından başka bir şeyi yoktur.. (İmza: Türkiye İşçi Partisi)

Karl Marks'ın sınıf mücadelesi fikri de T.İ.P. tarafından işlenen tema'lardan birisidir. Gene Karl Marks'tan Manifestoyu okumaya devam edelim:

(Milletlerin tarihi oluşu sınıf mücadelesi şekli ile meydana gelir. Devrimizin şu özelliği vardır. Sınıf mücadelesi basitleşmiştir. Bütünü itibarı ile cemiyet gittikçe birbirine düşman, gittikçe birbirine zıt, gittikçe birbirinden ayrılan iki sınıfa ayrılmıştır. Sermayedarlar ve Emekçiler.)

Demek Karl Marks'a göre tarihi tekâmül sınıf mücadelesi sonunda meydana gelecek ihtilâldir. İhtilâli bir an önce getirmek için de sınıf mücadelesi körüklenmeli ve toplum kindar yağınlarla karşı karşıya getirilmelidir.

Bu son tema'yı müdafaa eden Karl Marks'ın fikri de aynen şöyledir: (Emekçilerle sermayedarlar arasındaki düşmanlığı en açık bir şekilde bilinçli hale getirmek için Komünist Partisi, emekçi sınıfına tesir ve hitap etmekten geri durmayacaktır.)

İmza: Karl Marks

Yukarıda fikirlerini saydığımız İşçi Partisi de sermayedarlarla emekçiler arasındaki düşmanlığı doğurtup derinleştirmek için yani bilinçli bir düşmanlık yaratmak için elinden geleni yapmaktadır. Böylece komünizmin yayılması için Karl Marksın Komünist Partisine vermiş olduğu direktifi aynen tâkip etmektedir.

T.İ.P. İN KARL MARKS VE KOMİNTERN METODLARINA UYGUN TAKTİĞİ :

T.İ.P. si Akhisar İlçe Kongresindeki çağrılarını ibretle okuyalım: Komünist propaganda metodlarına paralel olarak işlenen temalar şunlardır:

1) Sefalet edebiyatı yapılmakta ve milletin duyduğu hoşnutsuzluklar büyütülüp körüklenmektedir. Mahrum sınıfa kendi sefaletleri en mübalâgalı bir şekilde tasvir edilmekte ve bütün bunların sebebi olarak da güya hırsız sermayedarlar gösterilmektedir.

Böylece sözlerimizin başındaki Marksizmin tavsiye etmiş olduğunu zikrettiğimiz metodlarla bir benzerlik meydana çıktığı gibi Stalin'in 1937 de Enternasyonalin genel sekreteri olarak dünya sol çalışmalarına gönderdiği tamimin espirisine göre de hareket edilmektedir. Bu tamim şudur:

(Kominternin sadık üyeleri, ihtilâlin fedakâr öncüleri unutmayın ki komünizmi besleyen birinci sebep sefalettir. Bu ko-

sin ve kudretli yardımcınızdan âzamî istifadeyi sağlayacaksınız. Onu bir memlekette hem besleyeceksiniz, hem de lânetliyeceksiniz.....)

(İşte sefalet edebiyatı yapılmasına komintern emir vermekte, İşçi Partisi ise her nedense bu direktifi yerine getirmekte hiç bir sakınca göstermemektedir...

2) Sınıf mücadelesi fikri yine bu dökümanlarda körüklenmektedir. Müstahsilin bütün sıkıntısının sebebi olarak bütün tüccarlarının aklı durduran kârları ileri sürülmekte ve böylece ekicinin onlara karşı kin ve nefreti tahrik edilmektedir. Yani burada ekici ile tüccar iki kutup halinde karşı karşıya getirilmekte ve durumları en mübalâğalı şekilde tasvir edilerek, birinin kazancı akıl almaz derecede büyük, öbürünün zararı ve sefaleti ise tahammül edilmez derecede ağır tasvir edilmek suretiyle ekicinin tüccara karşı garazı ve kini tahrik edilip bu iki sınıf arasındaki mücadele keskinleştirilip, derinleştirilmek istenmektedir... Bu propaganda şekli Komintern'in 1928 senesindeki 6 ıncı kongresinin şu meşhur tamimini de kelimesi kelimesine tâkip etmektedir:

(Komünist partileri fabrikalarda patronlarla işçiler, köylerde arazi sahipleri ile köylüler ve umumiyetle her türlü üreticilerle tüccarlar arasında ve orduda subaylarla askerler arasındaki hoşnutsuzlukları keskinleştirip derinleştireceklerdir... Böylece büyük emekçi ve köylü kitlelerini harekete geçirerek onları kendi saflarına çekeceklerdir.) (Future Of Underdeveloped countries, American foreign relations office. Sahife 130).

Böylece komünist partilerin, komintern tarafından yalnız emekçi yığınlarını değil ve fakat az gelişmiş ülkelerde sayıları işçilerden düzünelerle fazla olan köylüleri de kışkırtmak suretiyle onların özlemini çektiği arzuları istismar etmek ve bunun için de sefalet edebiyatı yapmakla görevlendirilmiş olduklarını ortaya koymaktadır...

Burada şu çok mühim noktaya temas etmek gereklidir.

Karl Marksın sınıf mücadelesi emrini veren ifadesi şöyledir: (Sermayedarlarla emekçi sınıf arasındaki mücadeleyi bitirici ve şuurulu hale getirmek için, emekçilerin tek lideri olan

F : 2

Komünist Partisi emekçi sınıfına devamlı surette hitap etmekten geri durmayacaktır.)

Bugünkü realiteler işe bu tamimin Komintern tarafından daha değişik bir şekilde az gelişmiş memleketlere tatbik edildiğini göstermektedir. Yani Komintern esasına dokunmadan Karl Marksın orijinal fikrini tadil etmiştir. Bu tadilin esprisinin şu şekilde tertiplenmiş olduğu anlaşılmaktadır. «Sermayedar ile işçi, müstahsil ile tüccar, toprak sahibi ile köylü arasındaki mücadeleyi en bilinçli hale getirmek yani kin ve nefreti şuurlandırmak için Komünist Partisi emekçi sınıfları ile köylülere devamlı surette hitap etmekten geri durmayacaktır... Böylece onlara kendi yoksullukları ile tüccar ve arazi sahibinin güya akıl durduracak refahı en mübalâğalı bir şekilde tasvir edilecek ve emekçi ve köylüye yoksulluğunun hakikî sebebinin tüccar veya arazi sahibinin fazla para kazanmakta olması fikri aşılacaktır... Böylece bu büyük yığınların maskeli veya maskesiz komünist partilerinin sempatizanı olmaları da sağlanacaktır...

İşçi Partisi de bol bol sefalet edebiyatı yapmak suretiyle bu direktifi yerine getirmekte yani Kominternin bir nevi sözcülüğünü yapmaktadır. Türkiye İşçi Partisinin bu sahadaki çağrıları o kadar fazladır ki onları burada zikretmek çok yer alır. İbret olarak birkaçını yazıyoruz. İşte sefalet edebiyatı:

Köylüm, ırgatım, işçim, yarı aç yarı tok yaşayabilmek için çırpınan, yoklukla mücadele eden sarı benizli kardeşim, uyan ki insanlığını anlıyasın... Aç mısın, tok musun, toprağın var mı? Sırtında niye doğru dürüst giyeceğin yok? Bunların sebebi derebeyi kalıntısı toprak ağaları, kapkaççı vurguncu tüccarlar, faizciler ve çıkarıcı burjuvaların elindeki ve emrindeki hükümetlerdir. T.İ.P. oylarınızla iktidara geldiğinde anayasa buyruğunu yerine getirecek, toprak ağalarını ve devletin topraklarını derhal dağıtacaktır. Böylece Toprak dağıtımını yalnız T. İ.P. nin yapmış olduğunu ispat edecektir. Bankaların parası ile sömürülen köylüye bankaları devletleştirip ihtiyacı olan krediyi sağlayacaktır. Altı yüz milyon krediyi yüz tütün tüccarına değil asıl tütünü yetiştiren zürraya verecektir. Onbinlerce tütün ekicisi perişandır. Politikacılar samimî değildir, kendi çıkarları peşindedir. Çabaları, dertlerinizi sömürmek için-

dir, reylerinizi kapmak içindir. Bizler bu derece yoksul, bu derece perişan iken yüzbinlerin ürünlerini alıp satan tüccar ise akli durduran kârlar sağlıyor. Hepimize ödedikleri kadar para kazanıyorlar. Bu oyun herkesin, bütün görevli ve sorumluların gözleri önünde bizlerle alay edercesine oynanmaktadır. Emeklerimizin karşılığı bize verilmemekte, büyük kısım sömürücülerin ceplerine inmektedir. İnsanın insanı istismarına paydos ve bu facialara da yeter diyeceğiz... Vesaire...

Burada kendi inançlarına göre kutup sınıfların yani ekici ile tüccarın ve köylü ile arazi sahibinin aralarındaki sürtünme ve mücadeleler körüklenmekte ve düşmanlıklar meydana getirilmekte ve derinleştirilmektedir.

Sınıf ve zümreyi barıştırmacı değil ve fakat ayırıcı propagandalar Marksızmin en kuvvetli tema'sı olduğunu söyledik.

Memleket ölçülerimiz göz önünde bulundurulduğu takdirde ne işçimiz onların tasvir ettiği kadar sefil ve muhtaçtır, ne tüccar onların ileri sürdüğü kadar müreffeh ve zengindir... Hele onların propagandaları memlekette zehirli bir hava yaratıp sermayeyi ürkütmese ve iktisadî çöküntüye sebep olmasa emekçinin durumu da sür'atle iyileşecektir. Fakat onlar kendi çıkarları için sefalet ve işsizliğin devamını istemektedirler.

Bu propagandaların en tehlikeli kısmı, emekçilere ve ekicilere sanayici ve tüccarın kârı ortadan kaldırılırsa, kendilerinin bu kârları paylaşarak refaha kavuşacakları fikrinin, büyük bir yalan olmasına rağmen, aşılınmaya çalışılmış olmasıdır... Köylülere ise toprak ağalarının toprakları dağıtıldığı takdirde hepsine de geçineceği kadar yeter miktarda toprağın verileceği gibi tamamen yalan ve memleketin gerçeklerine uymayan bir fikir telkin edilmeğe çalışılmaktadır.

Yani şöyle demek istenmektedir: «Emekçiler, köylüler memlekette toprak ağalarının dünya kadar toprağı var, bunlar size dağıtıldıkta yeter de artar bile. Sizin topraksız kalmanızın sebebi bütün toprağın mahdut bir zümrenin elinde temerküz etmesidir... Bunun için de sırtınızdaki şalvarınızdan başka bir varlığınız yoktur. Toprak ağaları ise sizin hakkınız olan toprakları sömürüp ceplerini sizlerin zararınıza dolduruyorlar... Halbuki Anayasamız toprağın dağıtılması emrini vermiştir. Baştaki devlet ve hükümet istese derhal toprağı dağıtabilir... Ama dağıtmaz ve dağıtmak istemez. Zira bugünkü devlet emekçiden yana değildir. Bilâkıs toprak ağalarının emrinde ve onla-

rın çıkarlarını koruyan bir komitedir. İşçi Partisi emekçiden yana bir devlet getirecektir. Ne toprak ağası kalacaktır ne de banka ve fabrika sahibi, tüccar ve sanayici sermayedar... Bir işçi devleti ve bir de işçi, köylü, ırgat kalacaktır... İşte o zaman memleket cennete dönecektir. Eğer biz gelmezsek bile hakkınızı zorla alınız. Hak verilmez alınır. Azınlığın oyununa gelmeyiniz. (Yani saldırmaktan korkmayın). Elinizde malınızın, paranızın ve toprağınızın olmamasının sebebi paranın bankada, malların sanayicide ve ıratçılarda, toprağın ise toprak ağalarından mürekkep ufak bir azınlığın elinde olmasından ibarettir. Biz gelirsek bu mallar sizindir. Tüccarlar, fabrikacılar emekçilerin haklarını tam vermedikleri için akılları durduracak kârlar sağlıyorlar. Bu paraların hepsini ya bankaya yatırıyorlar, yahut da mal, mülk ve fabrika ediniyorlar. Biz parti olarak sizinle birlikte bu emek düşmanlarına sizin alın terinizin her damlasının hesabını soracağız. Bankaları devletleştireceğiz ve toprakları da derhal size vereceğiz, sizleri devletleştirilen fabrikalara ortak edeceğiz...»

Görülüyor ki bu çağrıda işlenmek istenen tema'lar bugünkü rejimimizle bağdaşmayan solcu fikirlerdir. Toprak reformu üzerinde bu şekilde konuşulmak suretiyle toprak reformu hakkında tamamen yanlış fikirlerin doğmasına sebep olunmakta ve Anayasamızın bizlere kör bir toprak reformu ve dağıtımını emrini verdiği telkin edilmektedir. Ayrıca memleketimiz arazisinin % 97 sinin küçük toprak sahibi veya köylünün elinde ve fiili işgalinde olduğu ve kamulaştırılacak şahıs arazisiyle % 3 miktardaki köylünün dahi topraklanamayacağı bugün artık bir gerçek olarak meydana çıkmış olmasına rağmen bu en hayati ve önemli olay gizlenmekte ve her topraksız köylüye tüm ihtiyacını karşılayacak şekilde toprak verileceği fikri aşılansmakta ve böylece her topraksız köylü kendisini rahat geçindirecek toprağa sahip olabileceği hayaline kapılmaktadır.

Köylü vatandaşların mâsumiyetleri istismar edilmek suretiyle tertiplenen ve tamamen memleket gerçeklerinden uzak bu propaganda rahat rahat ve hiçbir mes'uliyet veya vicdan duygusu olmadan, Türkiye İşçi Partisi tarafından büyük bir yaygara ve şamata ile her tarafta tekrarlanmaktadır.

Hele bu propagandaların tema'ları arasında emekçilerle köylüler topraklara veya fabrikalara saldırtıp sermayedarlar

veya toprak sahipleri ortadan kaldırıldığı takdirde bütün mahrumiyetlerinin sona ereceği, bütün ihtiyaçlarının temin edilebileceği gibi çok korkunç ve yalan bir fikir de ortaya atılmaktadır. Memlekette Allah göstermesin bunların özlemini çektiği rejim meydana gelip de köylülerin yine % 90 indan fazlası bir şey almadığı, üstelik ellerindeki birkaç dönümlük arazinin dahi mülkiyeti tehlikeye girdiği zaman, köylüler nasıl aldatıldıklarını anlayacaklar fakat iş işten geçmiş olacaktır.. Memlekette bir komünist rejim gelip yerleştikten sonra bu rejim Sovyet Rusyada olduğu gibi kölelik rejimini de birlikte getirecektir. Lenin de her köylüye toprak, her işsizede iş, memlekette sulh ve sükûn sloganı ile gelip oturmuş, fakat rejim teessüs ettikten sonra fakir köylünün birkaç dönüm toprağını, fakir işçinin kulübesini bile elinden almıştır...

Türkiye İşçi Partisinin, Komünist Manifestosu ile Kominternin yukarıda geçen direktiflerini harfi harfine tatbik etmekte olduğu artık tam olarak suyun yüzüne çıkmıştır. Karl Marks'a göre, tarihi tekâmül sınıf mücadelesidir. İnkılâp ihtilâldir... İhtilâli bir an önce meydana getirmek için sınıf mücadelesi körüklenmeli ve toplum kindar yığınlar ile karşı karşıya getirilmelidir. İşçi Partisi de Kominternin bu ödevini hevesle yerine getirmeye çalışmaktadır.

Kominternin az gelişmiş memleketlerde komünizm propagandası olarak kullanmayı emrettiği temalardan en mühimini «Toprak Reformu» ve «Köylüye Toprak» yaygarası teşkil etmektedir. Bunun üzerine ilerde tekrar döneceğiz. Yalnız şu kadarını söyleyelim ki, İşçi Partisinin toprak vereceğiz, derhal toprak dağıtacağız şeklindeki yaygarasının amacı memlekette başka istikamette bir psikolojik ortamın doğmasına çalışmak olduğu açıkça anlaşılmalıdır. Bunların yaygaralarına inanmak safdilliğinde bulunacak vatandaşların, kendilerine gökten zenbille toprak düşeceğini beklemeleri gerekir. Toprak dağıtımı esprisinin bu kadar mes'uliyetsiz bir şekilde istismar edilmesinin meydana getireceği çok tehlikeli ikinci bir yol da, memlekette diğer servetlerin de bir gün gelip dağıtılmasını hoş görececek bir zihniyetin hazırlanması olacaktır.

Sosyalist hükümetlerin iktidarda oldukları İsveç ve İngilterede bile ziraî işletmelerin adedini azaltmak ve yüzüyle-

rini arttırmak için büyük gayretler sarfedilirken, tevzi edilecek toprağı olmiyan, milyonlarca cüce işletmelerden müteşekkil memleketimizde, kilit noktasını toprak dağıtımının teşkil ettiği ve böylece mevcut bünyeyi büsbütün bozucu bir kanun çıkarılması için büyük gayretler sarfedilmektedir... İşçi Partisi bunlardan da ileri giderek toprağı derhal dağıtacağını söylemektedir. Bu taahhüt ve vaadleri bir reform değil ve fakat düpedüz bir TOPRAK İHTİLÂLİDİR... Onlar kamulaştırma ile ilgili ve kamulaştırmanın ancak rayiç bedel üzerinden yapılabileceğini bildiren Anayasamızın 38 inci maddesini bilmemelikten ya da görmemezlikten gelmektedirler. Bunun delillerini ileride ortaya koyacağız...

Türkiye İşçi Partisi, mülkiyet hakkının kısıtlanması davranışını, müsadere yolu ile yapacağını üstü kapalı bir şekilde ifade etmektedir. Ayrıca ve buna ilâveten gerçek değer üzerinden yapılacak kamulaştırma işleminin ise çok pahalıya mal olacağını dermeyan etmektedir. Onun müsadere ile toprak alma özlemi herhalde demokratik sosyalizm değil ve fakat daha ötesidir...

3) İnsanın insan tarafından sömürülmesine paydos denilmesi de yine çağrılarında işlenen temalar arasında bulunmaktadır. Manifestonun bu husustaki dayanaklarını aynen tekrarlıyoruz:

(İnsanın insan tarafından sömürülmesine son vermedikçe bir milletin de başka bir millet tarafından sömürülmesi önlenemez.) Karl Marks.

(Amacımız insanın insan tarafından sömürülmesi sistemine son verip Türkiyeyi tam bağımsız, insanlığın hizmetinde barışçı, tam bir demokratik ülke haline getirmektir...) İmza:

Tüzük Madde 2 F - T.İ.P.

Burada İşçi Partisi sadece insanın insanı sömürdüğü sistemi ortadan kaldıracığını söylemekte ve fakat insanın Devlet tarafından sömürüldüğü bir sistemi getirmeyeceğini ve buna hiç de niyetli olmadığını beyan etmemekte ve buna dair hiçbir garanti vermemektedir. Tüzüğünde büyük sermayedarlar ile toprak sahiplerinin zararlı tesirlerinin kaldırılacağı ve her bankanın devletleştirileceği açıkça yazıldığına göre bu ku-

racağı sistemin işleyiş tarzı ve neticeleri itibarı ile ünvanı her halde demokratik bir sosyalizm olmayacaktır. Yani bütün hâkimiyet devletin elinde toplanacaktır. Devlet hem tek hâkim, hem tek kudret sahibi, hem suçlayıcı, hem de kendisini her ithamdan sıyracak ve kendisine hiçbir sorgu ve sual sorulmayacak tek yaşayan ve hükmeden bir kuvvet halinde ve bir heyûlâ gibi ortada kalacaktır... Öyleyse bu Devlet ve onun icra organı hükümet, hangi serbest oy ile yerini başka sistemi uygulayacak bir hükümete terkedecektir? Kendisini tenkid edebilecek kim bırakılmıştır ki yerini onlara vermek imkânı mevcut olsun? Herhangi mukabil sistemin fikirlerini kanalizasyon edip bir muhalefet ortamı yaratacak teşekkülleri ortada bırakmış mıdır ki, millet onları görsün, anlasın da yeni bir seçimde İşçi Partisini iktidardan demokratik oy ile uzaklaştırabilsin?

Yukarıdan beri tafsilâtıyla ortaya konan İşçi Partisi bildirileri ile tüzükleri kendilerinin Marksist kişilik ve dayanaklarını ortaya koymaktadır. İşçi Partisi iktidara geldikten sonra kuracağı sistem, bir daha demokratik oy ile artık değiştirilemeyecektir.

T.K.P. İLE BENZERLİK

1) Dr. Şefik Hüsnünün kurmuş olduğu T.K.P. (Türkiye Komünist Partisi) nin tüzüğündeki birinci madde aynen şöyledir:

T.K.P., mücadelesini Türkiye'nin hususî şartları içinde, emperyalizmin, millî sermayedarların, büyük emlak ve arazi sahiplerinin hâkimiyetine karşı kullanır. İşçi ve köylünün hâkimiyetine dayanan bir Sovyet idaresi kurmak gayesini güder.

Yine 4 üncü maddesinde:

(T.K.P. esas olarak Türkiye işçi sınıfının günlük siyasî ve iktisadî menfaatlerini korumak ve kudretli bir siyasî kuvvet halinde birleştirmek suretiyle bütün toplum mücadelelerinin sevk ve idaresini tertipler.)

Türkiye İşçi Partisinin tüzüğündeki amaçlar kısmında ise: (İşçi sınıfının ve emekçi halk yığınlarının yurt içinde söz sahibi olmalarını sağlamak, büyük toprak sahiplerinin ve şehirli büyük sermayedarların sosyal adalete karşı koyan ve güvensizliği yaratan zararlı nüfuz hâkimiyetlerini önlemek) ama-

cı güdülmektedir...

Legal bir parti ile illegal yani gizli bir partinin tüzükleri arasında böylece çok büyük bir benzerlik ve tam bir mâna eşitliği vardır. Kelimelerde bazı değişiklik veya lâstikli cümleler bulunuyorsa yahut bulunduğu bir savunma olarak ileri sürülüyorsa, artık bu kadar bir tedbir alınmış olmalarını mâkul addetmemiz gerekecektir... Fakat herhalde T.K.P. ile T.İ.P. nin aynı amaçları güden partiler olduğu kanaatinin vicdanlarımızda yaratılmış olmasını da tabii addetmemiz icabedecektir...

2) T.K.P. nin tüzüğünde ve hassaten 1 inci maddesinde gayenin burjuva idaresinden sosyalizme geçişin sağlanması olduğu yazılıdır. T.İ.P. sinin tüzüğünün 1 inci maddesinde (gayenin daha ileri bir toplum düzenine demokratik yoldan geçiş olduğu yazılıdır.) Burada demokratik yol teriminin bir maske olmaması için hiçbir sebep olmayabilir. Doğu Almanya da demokratik Alman Cumhuriyetidir... Yalta Konferansında da Rusya demokratik idareyi kabul edeceğini vaad etmiş ve bunun yerine getirileceğini her vesile ile tekrar etmiş idi... Tüzükteki bu demokratik kelimesini çıkarırsak T.K.P. ile T.İ.P. nin gaye bakımından aynı şeyi söylemek istediklerini kolayca ileri sürebiliriz.

Kaldı ki, Dr. Şefik Hüsnünün tevkifinden sonra, evinde yapılan araştırmada, Moskovaya gönderdiği bir rapor ele geçmiştir ki burada (ileri bir demokratik savaş cephesinin kurulduğu) zikredilmektedir. Yine aynı mealdeki başka bir raporda (sosyalist cephe kuruluncaya kadar legal yüzü ile demokratik bir savaş cephesi ile çalışmanın parti için büyük faydalar sağlayacağı) bildirilmektedir T.K.P. nin ileri demokratik cephesi ile Türkiye İşçi Partisinin (daha ileri bir toplum düzenine demokratik yoldan geçiş) sloganı arasındaki benzerliğ hattâ ayniyeti görmemek mümkün değildir. (İçimizdeki Düşman, isimli eserin 30 - 38. sayfasında geniş bilgi veriliyor).

Böylece (demokratik) kelimesinin, komünistler tarafından doğruca kendi rejimlerini tasvir eden bir legal yüz olduğu bir daha tebarüz etmektedir.

Yine aynı raporda T.K.P. nin gayesinin işçi, köylü, münevver, emekçi sanatkârın kendi saflarına akın etmesini sağlamak olduğu yazılıdır. T.İ.P. sinin de tüzüğünde yine bu partinin münhasıran bu zümrelere saflarını açık tuttuğu yazılıdır.

Benzerlik... benzerlik... hattâ mutabakat her yerde vardır. Marksist yüzler maskelerin kenarından her yerde sırtılmaktadır.

T.İ.P sinin özel sektör hakkındaki gayesi de pek ümit verici değildir.. Kendisi müdafii olduğu ekonomik sisteminin emri icabı memleket ekonomisini kat'i bir plâna bağlayacak, kurduğu bu rejimde ziraat işletmecileri ile sermayedarlar bulunmayacak ve netice itibarı ile varlığını ve dayanağını rahatsız etmiyen meselâ bir mahalle bakkallığı gibi bir özel teşebbüs ile rahat bir ortam içinde solun en uç noktasındaki yerini alacaktır.

AZ GELİŞMİŞ MEMLEKETLERDE KOMİNTERN'İN PROPAGANDA TEMALARI İLE BENZERLİK

İşçi Partisi Akhisar Kongresi çağrısında ve Söke İlçe Kongresinde, hükümet idarecileri ile milletvekilleri «Dönük Politikacılar» ismi altında tezyif edilerek bunların milleti aldattıkları ifade edilmektedir.

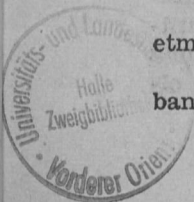
Aşağıda da daha teferruatla söyleyeceğimiz cihetle şimdilik ancak şu iddiada bulunacağız: T.İ.P. si propaganda ve çağrılarında komünist Enternasyonun taktik ve direktiflerini madde madde tâkip etmektedir... Bu taktiklerin neler olduğunu Amerikan Milletlerarası Münasebetler Konseyinin neşretmiş olduğu (Fut. Und. Count.) - Az gelişmiş Memleketlerin Geleceği - adlı eser 130 ile 140 no. lı sahifeler arasında delilleri ile ortaya koymaktadır.

Komünistler taktik olarak şu temaların kullanılmasını istemektedirler:

1 — Memlekette sınıflar arasındaki her türlü hoşnutsuzlukların istismarı suretiyle sınıf ve zümreleri birbirine düşman haline getirmek.

2 — Toprağı dağıtacağız yaygarasını sonuna kadar istismar etmek.

3 — Emperyalizme paydos, sömürülmek istemiyoruz, yabancı kapitalistler defolun, millî kurtuluşa dâvet ediyoruz, slo-

ganlarını bol bol kullanmak, her vesile ile tekrar etmek, bunlarla gürültülü nümayişler tertiplemek ve yine bunları sol basınıla şişirip ilân etmek.

4 — Demokratik düzenin temsili hükümetini her vesile ile yıkıcı bir şekilde tenkid etmek ve kifayet ve kudretsizliğinden bahsetmek ve bunu sol kanat basınında şişirip ilân etmek, ayrıca yalan havadisler çıkararak bu hükümetin mümessilleri olan devlet adamlarını küçük düşürecek ve kişiliklerine gölge getirebilecek kampanyalara girişmek...

5 — Memlekette kendi çıkarlarına çalışacak bir vurucu kuvvet teşkil etmek, bunlarla icabında kanlı da olabilecek nümayişler organize etmek ve icabında şehit vermek hattâ şehit imâl etmek ve gürültülü gösterilerle matemlerini tutmak ve hâtıralarını anmak...

İşçi Partisinin ve organlarının bütün demeç, konuşma, çağrı ve kongre gerekçeleri ve basına intikal eden yayınlarında bu temaların bol bol kullanıldığı her gün görülmektedir.

Akhisar Parti Kongresi münasebetiyle yayınlanan gerekçe ve çağrıda bu taktikler ısrarlı bir şekilde tatbik edilmiştir. Politikacılar adıyla tavsif edilen hükümet erkânının ve milletvekillerinin milleti aldattıkları tezyifkâr bir lisanla tekrarlanıp durulmuştur.

Tütün alım satımının ne kadar muazzam güçlük ve millî külfet gerektirdiği ve hükümetin 170 bin tonluk enflasyonist ve kalitesi düşük tütün rekoltesini nasıl bir gayretle erittiği her aklı başında adamın bildiği ve tasdik ettiği bir durum olmasına rağmen, konuyu tamamen ters açıdan alarak hoşnutsuzluk hissini normal olarak hissetmeleri gereken vatandaşları, hükümet ve milletvekilleri zümresine karşı kışkırtmaları hüsnüniyetle telif edilemez...

Bu metod yukarıda tarifini yaptığımız komünist taktiklerinin 4 üncü maddesine aynen tetabuk etmektedir...

Komünist metodlarının en kudretli tema'sı, mevcut sıkıntıları şişirerek ilân etmek ve kötü şartların ortadan kaldırılması için yegâne çözüm şeklinin emekçiden yana bir hükümet maskesi altında komünist idealinin ortamını hazırlamak ol-

duđu malûmdur... (Fut. Of. Under. Count. Sahife 130 - 140).

Komünistler bir taraftan hükûmeti bol bol suçlarken, diğger taraftan da onun icraatını ve hareketini sabote etmek için her türlü vasıtayı mubah görmekte ve netice olarak bugünkü ortam içinde iktisadi çöküntünün bizzat faili ve suçluları olmaktadır.

Komünist Enternasyonalinin (Fransız Komünist Partisi) vasıtası ile verdiği direktif şöyledir: (Parlâmentoya girecek komünist mebuslar, propaganda ve tahrike yol açacak gösterişli ve nümayışkâr tenkitler, ihbarlar yapacaklar ve sualler soracaklardır. Bunların gerçeğe uymaması veya tatbik kabiliyetinden mahrum bulunmasının hiçbir ehemmiyeti yoktur. Maksat partinin nümayışli bir reklâmını yapmaktır. (Fut. Und. Count. Sahife 137 - 138).

Meseâ Hindistanda komünist mebuslar demokratik hükûmeti imkânsızlık karşısında bırakan ve malî güçlüklerden dolayı acze düşüren bir alay devâsâ sosyal programlar teklif etmişlerdir. Talepleri daima şu sloganla bitmektedir: Bunları başaracak tek parti bizleriz, bizi seçiniz. Dayanağı komünist olan partiler bunu rahatlıkla söyleyebilir, zira iktidar koltuğuna bir kere oturduktan sonra «Vadini neden yerine getirmedin?» diye ona bir soru sorulamaz.

T.İ.P. İN KİTLE TAHRİKİ SURETİYLE DEMOKRATİK

HÜKÜMETİ KÜÇÜK DÜŞÜRME GAYRETİ

Yine İşçi Partisi çağrılarında köylülere çoğunluk olduklarını hatırlatarak azınlığın oyununa geldikleri ileri sürülmemekte ve (hak verilmez alınır) sloganını çağrılarının birinci ve ikinci sayfalarında ısrarla tekrarlamaktadır... Büyük bir hoşnutsuzluk hisseden yığınların kin ve kıskançlıklarını tahrik etmek metodu Stalinin yukarıda zikredilen 1928 senesi tamiminin esprisine tam olarak uymaktadır. (Aynı eser sayfa 130).

Buraya bir nokta koyduktan sonra yine İşçi Partisinin Akhisar Kongre gerekçesine gelelim:

Bu gerekçenin milletvekillerini tezyif eden satırları şunlardır:

«Poiltikacılar samimi değildir. Bütün çabaları istirabımızı ve dertlerimizi istismar edip reylerimizi kapmak içindir. Onbinlerin ürününü alıp satan tüccarlar bizi sefalete terk edecek

aklı durduracak kârlar sağlıyorlar. Oyunları, herkesin, bütün görevli ve sorumluların gözleri önünde bizlerle alay edercesine oynanmaktadır. Bu facialara artık yeter demeliyiz... Tüccarlar devlet kredilerini yağma ederken bizler iflâs ediyoruz. Fakat kabahat bizde çünkü haklarımızı bilmiyoruz. Azınlığın oyununa geliyoruz. Oysa Anayasamızın bize verdiği haklar var. Bunları istemedikçe, isteklerimiz demokratik toplum baskı yolu ile duyurulmadıkça kimse bize bu hak sizindir demez. Hak verilmez alınır.»

(Demokratik toplum baskısı) diye, demokratik düzenlerde bir şey mevcut değildir. Bu baskıyı kullanmak suretiyle hakların alınabileceğini söylemek bir nevi emekçi hegemonyasının kehanetini yaymak demektir ki bunun da lûgat mânası herhalde demokratik sosyalizm değildir...

T.K.P. sinin tüzüğünün dördüncü maddesi, işçileri harekete geçirmek suretiyle parti faaliyet programının aşağıdan gelme bir tazyik ile sınıf mücadelesi üzerine tevcih ettiğini yazmaktadır. T.İ.P. ise demokratik toplum baskısı gibi maskeli bir isim altında renkli bir anayasa olduğunu iddia ettikleri Anayasamızla sosyal haklarını zorla almağa emekçi ve köylüler tahrik etmektedir ki Türkiye Gizli Komünist Partisi ve tüzüğünün dördüncü maddesi karşısında İşçi Partisinin bu davranışını değerlendirdiğimiz takdirde aralarında muayyen bir benzerliği görmemek mümkün değildir...

T.İ.P. İN MASKELİ TOPRAK MÜSADERE TEMASI

İşçi Partisinin yine Akhisar İlçe Kongresinin gerekçelerinin dördüncü sahifesinde — hükümet tarafından demokratik bir düzen içinde yapılması öngörülmüş bulunan toprak reformu — tamamen başka bir yönden mütalâa edilmekte ve bir müsadere yolu ile yapılabileceği, zira Anayasa nizamına göre yapılacak bir kamulaştırmanın çok pahalı olacağı ve bu yüzden de toprak reformunun güçleşeceği fikri işlenmektedir.

Burada da Karl Marksın Komünist Manifestosundaki meşhur iddiasının esprisi tâkip edilmektedir. Bu fikrin bir daha tekrarlanmasında faide buluruz:

Karl Marks: — (Kapitalistin mülkiyet hakkına dayanarak emekten aldığı pay bir sömürmedir. Bir zimmete geçirmedir. Bu gayrı meşru kazanç ile elde edilen sermaye veya mal-

ların da mülkiyet hakkı bătıldır.) demektedir.

T.İ.P. ise topraksız köylüleri şu şekilde kışkırtmaktadır:

(Ekicinin sırtından toprak kirası tophyanlar emeksiz ve telâşsız kârlarını toprağa yatırarak toprak fiatlarında sun'î bir haksız artış meydana getirmekte ve bu yüzden toprak reformunun ileride istimplâk yolu ile yapılması güçleşmektedir...) demektedir.

T.İ.P. toprak mülkiyeti hakkının böylece haksız bir iktisaba dayandığını ve dayanaksız bir mülkiyet bulunduğu fikrini yaymakta ve illâ da bu hırsızlığı yapmış kimselere istimplâk bedelini ödemek suretiyle istimplâk yaparsak bunun çok güç olacağı fikrini iddia etmektedir. Yani bu güçlüğü kabul etmekte ve kendisi iktidara gelse dahi bu güçlükle karşılaşacağını itiraf etmektedir.

Sözün kısası Anayasamızın 38 nci maddesine göre gerçek değer ödenirse toprak reformu yapmak çok güç olacaktır ve bunu kendisi dahi yapamıyacaktır. Ama yine T.İ.P. ödenecek toprak parasının zaten haksız bir haraç olacağına kanidir. Öyle ise ne yapmalıdır? Bunu Aydın T.İ.P. il kongresinde ve çağrısında ve tüzüğün ikinci maddesinde açıkça söylemektedir:

(Bizler derebeyi kalıntısı toprak ağalarının zararlı tesirini ortadan kaldıracğıız. Toprak ağalarının topraklarını ve devlete ait toprakları derhal, tekrar ediyoruz derhal dağıtacağız. Toprak dağıtımını yalnız İşçi Partisinin yapabileceğini ispat edeceğiz.)

Görülüyor ki İşçi Partisi çok iddialı konuşmaktadır. İstimplâk parası ödemiyeceğı devlet toprakları ile birlikte ve aynı sırada ve hızda derebeyi kalıntıları olarak vasıflandırdığı arazi sahiplerinin de arazilerini derhal dağıtacaktır. Bunu ancak İşçi Partisi yapabilecektir. Başka parti yapamaz. Neden? Zira diğer partiler kendisinin haksız iktisap olarak addettiğı toprak mülkiyet, hakkını kamulaştırmak için toprağın güya şişirilmiş gerçek değerini ödemek gafletini gösterecektir. Böylece kendisinin kabul ettiği günlük barajında tıkanıp kalacaklardır. Demek barajı bu şartlarla aşmak mümkün değildir. Çünkü diğer partilerin dağıtımını yapamayacaklarını ısrarla söyle-

mektedir. Halbuki kendisinin derhal ve hızla dağıtımına gideceğini söylemektedirler. Öyle ise artık ağzındaki baklayı çıkarmıştır: Toprakları istimlâk etmeyecek, müsadere edecektir. Yani topraklara parasız el koyacaktır. Bunu da ancak tek parti olarak kendisi yapacaktır.

T.K.P. tüzüğü'nün beşinci maddesi zengin köylülerin arazisi de dahil olmak üzere bütün arazi ve çiftlik mülkiyetlerinin tazminatsız olarak müsaderesini ön görmektedir. Buna göre İşçi Partisinin toprak reformu için müsadere özlemini çeken deklarasyonu ile T.K.P. si tüzüğü arasındaki yakınlık inkâr kabul etmez bir durumdadır...

Yukarıdaki vakıayı yani toprakların müsadere edilme kararını İşçi Partisinin Akhisar Kongre gerekçelerindeki başka bir espri de teyit etmektedir. Filvaki bu çağrıda Anayasamızın (Sosyal ve İktisadî Haklar ve Ödevler) ile ilgili üçüncü bölümünün maddeleri sıralanmıştır. Daha doğrusu bu maddelerden işlerine gelenler konulmuş, işlerine gelmeyenler pas geçilmiştir. Ve aynı zamanda (İşçi, köylü, ırgat, dar gelirli kardeş anayasana oku, sen istedikten sonra seni bu haklardan kimse mahrum edemez) denmektedir.

Anayasayı okutmak istemek muhakkak ki iyi bir şeydir. Yalnız Anayasanın sadece haklar ile ilgili maddelerini okutup o hakların demokratik yollarla nasıl elde edileceğini gösteren maddelerini kasten atlamak ve beyan etmemek dikkate değer bir şeydir. İşçi Partisi böylelikle halka, anayasada memleketimizi cennete çevirecek haklar mevcut iken diğer partilerin bunları yerine getirmediklerini ve ancak İşçi Partisinin bunları yapabileceği fikrini telkin etmek istemektedir...

Anayasanın üçüncü bölümü birbirini tamamlayan ve tamamen demokratik düzeni koruyan bir tedbirler topluluğudur. Meselâ: Devletin, toprağı verimli bir şekilde işletilmesini gerçekleştirmek kayıt ve şartı ile köylüyü topraklandırması ve bunun için de toprağın gerçek değerinin verilmesi suretiyle kamulaştırma yapılması Anayasamızın 37 ve 38 inci maddelerinin getirdiği hükümlerdir. T.İ.P. toprak dağıtılacağına ait 37. maddeden bahsetmiş ve fakat toprağın rayiç bedeli mukabilinde kamulaştırılacağı hakkındaki 38 inci maddeyi deklaras-

yonuna almamıştır.

Böylece toprağın müsaderesi hasretini çekmekte olduğunu bir kere daha ortaya koymuştur...

İŞÇİ PARTİSİNİN ANAYASAMIZDA PAS GEÇTİĞİ MADDELER

Acaba Anayasanın Üçüncü Bölümünde İşçi Partisinin pas geçtiği diğer maddeler hangileridir? Sakın bunlar da Marksist rejimin kabul etmediği müesseselerin maddeleri olmasın? Halbuki tetkik edersek bunların hepsinin yani İşçi Partisi tarafından çağrıya konmadan, böylece büyük halk yığınları tarafından öğrenilip bilinmesi istenmiyen, veya kendi üyelerine karşı partiyi bir taahhüde sokabilecek maddelerin, hepsinin komünist rejimin kabul etmeyip safsata olarak kabul ettiği müesseseler olduğunu görürüz.

Madde 35 — Aile kutsiyetidir. (Marksist rejim kabul etmez).

Madde 36 — Mülkiyet hakkıdır (Markist rejim kabul etmez).

Madde 38 — Gerçek değer karşılığı kamulaştırmadır. (Marksist rejimin kabul etmediği bir müessesedir.)

Madde 39 — Devletleştirmenin ancak gerçek değerini ödemesi suretiyle yapılacağını zorunlu kılar. (Bu da Marksist görüşüne aykırı olduğu için zikredilmemiştir.)

Madde 43 — Çalışma şartlarının bedene göre olmasını zorunlu kılan maddedir. (Kitlenin cebri olarak çalıştırılmalarının meşru sayıldığı kızıl rejimlerin işine gelmiyen bir maddedir.)

Madde 44 — Herkese dinlenme hakkı tanıyan maddedir. (Pas geçilmiştir.) (Özel teşebbüsü de görevlendiren bu madde özel teşebbüsü tanımadığı için İşçi Partisinden iltifat görmemiştir.)

Madde 40 — Özel teşebbüsü koruyan maddedir. (Marksist rejimde yeri bulunmadığı cihetle pas geçilmiştir.)

Madde 46 ve 47 — Sendika kurma, toplu sözleşme ve grev hakkıdır ki bunlar Marksist rejimin kabul etmediği konulardır.

Madde 53 — Devletin, Anayasanın üçüncü bölümündeki hakları birden bire vermeye mecbur olmadığı ve ancak malî imkânlar ve memleketin ekonomik gelişimi müsaade ederse

bu görevleri yerine getireceğini ifade eder. Ve demokratik yollarla kalkınmanın esasını teşkil etmektedir. Bu hakların neden dolayı birdenbire gerçekleştirilmedikleri hakkında, okuyanları ikaz edecek ve baştaki demokratik hükümetleri temiz çıkaracaktır.

Tarihi gerçek şudur ki: Mahrumiyetsiz sınıfın malını dağıtmakla milleti sefalette eşit kılmaktan, yoksulluğu büsbütün arttırmaktan, ayrıca insan diye, fert diye hiçbir varlık bırakmamaktan ve toplumu ruhsuz, ümitsiz, şaşkın ve ürkek yaratıklardan tereküp eden maddi ve mânevî bakımdan tamamen çökmüş robot kitle haline getirmekten başka bir sonuca varılmadığı komünist idarelerin önümüze serdiği hazin levhalarla sabittir... İşçi Partisi ve onun gibi, dayanağı Marksist doktrin olan diğer partilerin propagandalarını sıfıra indiren Anayasanın 53 üncü maddesi, elbette ki unutulmuş maddeler arasında bulunacaktı... Bu da İşçi Partisinin Markist dayanağını bir kere daha ortaya koyar...

KARL MARKS'IN DEMOKRATİK HÜKÜMETİ KÜÇÜLTEN İDDİASI, T.İ.P. TARAFINDAN TEKRARLANMAKTADIR

Yine Akhisar İşçi Partisinin ilçe kongresindeki gerekçesinin ikinci maddesi ve altıncı sayfasının üçüncü paragrafı devletin, emeğin değil ve fakat çıkarıcı sermayedarların emrinde olduğundan bu tutumdaki iktidarın mesele ve dertleri halledemeyecekleri yazılıdır. Yani mevcut demokratik temsilci devlet çıkarıcı sermayeyi koruyan bir komite imiş! Öyle bir düzen lâzım ki, devlet böyle olmasın fakat emekçinin emrinde olsun... Demokratik devletin çıkarıcı sermaye emrinde bulunduğunu söylemek komünist manifestoyu tekrarlamak demektir...

Manifestoyu ifade eden ve yukarıda adı geçen eserin 612. sayfasında demokratik devletin tarifini, komünistlerin sözüm ona peygamberi olan Karl Marks'ın ağzından dinleyelim:

(Modern endüstri ve dünya piyasası, ortaya çıktıktan sonra sermayedarlar modern temsili yani demokratik devlet şeklinde iktidarı ele geçirmişlerdir. Bu modern devletin icra organı, sermayedarların müşterek menfaatlarını idare eden bir komiteden başka bir şey değildir.) İmza: Karl Marks.

T.İ.P. gerekçesinde ise şu satırları okuyoruz:

(Ne yazık ki bugünkü devlet emeğin değil, fakat çıkarıcı

sermayenin emrinde olduğundan bu tarz iktidarların meseleleri halka yararlı bir yönde çözmesi beklenemez.) İmza: Türkiye İşçi Partisi.

Demek ki bizim devlet de hükümet de çıkarıcı sermayenin menfaatlerini idare eden bir komite imiş. Bu tutumda bir iktidar da meseleleri halledemezmiş. Öyle ise ne yapalım? Derhal bu nevi ve evsafaftaki devleti devirelim. Ve yerine başka bir şekilde bulunan devlet sistemini getirelim... Ne gelsin? Emekçiden yana bir devlet... Yani proleter diktası gelsin. Yani ne gelsin? Lügat mânası ile işçi diktatoryası gelsin... Yani komünizm gelsin. Bunu başka türlü tefsir etmek mümkün değildir..

NETİCE VE ALINACAK DERS :

Bugün Türkiyemizde durup dururken ve devletimiz her zamanki gibi şerefli bir istikbale sahipken, işçimizin ve köylümüzün haklarının korunması, mahsullerinin değerlendirilmesi ve istikballerinin temin edilmesi için demokratik hamleler bütün gayretimizle devam ederken, sanki bir ilkel Afrika devleti veya bizim eski vilâyetlerimizden zorla fırlatılan devletçiklerden biri imiş gibi «Emeperyalistler bizi sömürüyor» kabilinden tarihi Türk vekarını incitecek ve daima hükmetmeğe alışık Türk ruhunu bir sömürge yaratığı derecesine indirecek cıyaklamalarla ortaya atılmak, sermayedarlara karşı cephe almak, emlâk ve arazi sahiplerini halk düşmanı, derebeyi kalıntısı, toprak ağası ilân etmek, işçi sınıfı ile köylülerin meselelerini devamlı bir istismar ve tahrik konusu ve unuru haline getirmek suretiyle yapılmakta olan T.İ.P. liderliğindeki propagandadaki terim ve tema'ların, T.K.P. tüzüğünün 14 üncü maddesinden de alındığını inkâra imkân kalmıyacaktır. Filvaki .TK.P. sinin tüzüğünün 14 üncü maddesi aynen şöyledir: (T. K.P. emperyalistlerin, emperyalistlerin yerli uşaklarının, büyük arazi ve emlâk sahiplerinin, tüccar burjuvalarının, bütün dinlerin ve bunların ruhban ve ulemâsının, çalışmakta olan veya emekliye ayrılmış bulunan bütün subay, polis ve memurun barışmaz düşmanıdır. Parti bu içtimai kuvvetlere karşı çevrilen bütün mücadelelerin başına geçer.)

T.İ.P. de: (Kapakça tüccar, sömürücü toprak ağaları, emek düşmanları, emekçilerin bütün sıkıntı ve mahrumiyetlerinin tek sebebi sizlerin emeği sömürmenizin sonucudur) ve ay-

F : 3

ni zamanda (Siz ey Türkiyeyi sömüren toprak ağaları, emek düşmanları, emekçiler yakında akıttıkları her damla terin hesabını sizlerden soracaktır) demek suretiyle T.K.P. sinin düşman diye ilân ettiği zümre ve sınıflarla aynı derecede düşmanlığını ilân etmiştir.

Böylece Türkiye Çizli Komünist Partisi ile T.İ.P. sinin mücadelesinin aynı olduğu meydana çıkmıştır ve vicdanımızda bu kanaatin uyanması ise tabii bir şey addedilmek gerektir...

Bugün kendilerine sosyalist maskesi takmış olanların, T.K.P. sinin 14 üncü maddesinde ne varsa hepsini tatbik yolunda geniş bir çaba sarfettiklerini görmemeğe imkân yoktur. Bugün köylüye, gençliğe ve emekçilere bol bol tatlı vaatlerde bulunan ve bunun için de T.K.P. sinin düşman addettiği kimseleri bu direktife uyararak bol bol yeren ve böylece bunlara karşı çevrilen solcu propagandanın asıl kaynağı da suyun yüzüne çıkmıştır. Bu propaganda memleketi karanlık bir geleceğe doğru itmektedir. İşveren ve sermayedarlara olmayacak isnatlarda bulunmak, hür memleketlere küfretmek ve bunları da kitle tahriki ve sınıf mücadelesi şeklinde tertiplemek lûgat mânası ile demokratik sosyalizm taktiği değil ve fakat daha ileri olan komünizmdir. İşçi Partisi bu taktiği kullanmıyorum diyemez, o halde kendi ismini kendisi koymuştur...

Tabii kaynakların millileştirilmesi, toprağın kayıtsız şartsız dağıtılması, sermaye sahiplerinin elinden sermaye unsurlarının alınması, işçilere bol bol ücretler verileceğinin veya işletmelere ortak edileceklerinin vaadedilmesi, başlangıçta oy toplamağa faydalı olsa bile bu gibi yalanlarla iş başına geçecek hükümetlerin memleketi eninde sonunda bir kızıl diktaya ve toplumsal bir maddi ve mânevi sefalete sürüklemekten başka bir sonuca erdirmeyecekleri artık sabit olmuştur... Allah milletimizi bu gibi felâketlerden korusun demek kâfi gelmez. Bu gibi davranışlar maalesef bugün mevcuttur ve felâketli sonuçların da gelmesi için büyük çaba sarfedilmektedir... Gafletimizi devam ettirdiğimiz takdirde bu şer kuvvetlerinin başarıya ulaşmaları için hiçbir sebep yoktur...

Yüzde üç köylüyü dahi memnun etmeyecek toprağın dağıtılmasının yapılması ve bunun için de Anayasamızın 37 inci

maddesinin asıl mânasından ayırılarak solcuların isteklerine göre tefsire zorlanması vatan sevgisi ile bağdaşamaz.

Ayrıca Marksizm temel felsefesi olan sınıf mücadelesi fikrinin de T.İ.P. tarafından bol bol kullanılması bütün çağrılarda görülmektedir. Fılvaki milletin bütünlüğünü ayırıcı davranışlarla yani milleti ilerici - gerici, inkılâpçı - inkılâp düşmanı, Atatürkçü - Atatürk düşmanı, emekçi - emek düşmanı, köylü - toprak ağası, müstahsil - tüccar, emperyalist uşağı - millî kurtuluşçu gibi birbirlerine düşman sınıflara bölme gayretlerine T.İ.P. liderliğindeki bütün propaganda ve solcu basında rastlanmaktadır.

Memleketimiz için alınacak tedbirlerin başında, bazı siyasi adamlarımızın ister gaflet, ister siyasi istismar olsun diye sosyalizm maskesi takmış olan şamatacılara müsamaha etmek, hattâ bunlara pas vermek safdillğinde bulunmamaları gerekmektedir.

Ayrıca siyasi partilerimizin de, özel teşebbüsün varlığını olduğundan çok büyük gösterip bu hayali varlığı dağıtacağını vâdetmek gibi kimseyi tatmin etmeyecek olan, memleketin gelişme nüvelerini ortadan kaldıran ve milleti âdeta sefalette eşit kılan ve tek alternatif olarak dikta rejimi kapısını açık bırakan, kitle tahriklerinden vaz geçmeleri ve böyle tehlikeli oyunlara seçim beyannamelerinde dahi yer vermemeleri lâzımdır.

Tehlikeli ama gerçek olan bütün vâkıaları yukarıda mübalâğasız şekilde sıralamış bulunuyoruz. T.İ.P. sinin propagandalarından çıkardığımız mânalar bunlardır. Bu suretle vicdanlarımızda bu partinin hakiki hüviyetinin istifhamlarla belirmemesine imkân yoktur.

Tehlikeyi ehemmiyetle işaret ediyoruz:

Memleketimiz komünist metodlarından ilham alınarak bugün açıkça yapılmakta olan geniş istismarcı ve tahrikçi propagandalar ve cıyıklamalarla yakın bir gelecekte (Türkiye Amele ve Köylü Hükümeti) olarak Sovyetler Birliğine iltihak hazırlıkları içine sürüklenmektedir.

Tarihin seyri içinde her engeli başarmakta kabiliyet gösteren milletimizin tepesine çöreklenmek isteyen bu engerek yılınının da başını ezeceğine imanımız vardır ve mutlaktır.

Allah Türk'ü komünizmden ve onun uşaklarının şerrinden korusun.

TEMAMIZI DOĞRULAYAN OLAYLAR

Broşürü baskıya verirken Yeni İstanbul gazetesinde T.İ.P mensuplarının gerçek kimliklerini ortaya döken yazı serisi çıktı. Bu parti hakkındaki hükümlerimizi doğrulayan bu yazıları da olduğu gibi kitaba ilâveyi muvafık buldum

12, 13, 14/9/1965 tarihli Yeni İstanbul gazetesi.

Hatırlardadır ki, Türkiyemizde yıllardır Sosyalist maskeye bürünmüş olan marksistler ve komünistler son günlerde faaliyetlerini hayli arttırmış bulunuyorlar.

Bilhassa seçim arefesinde bulunduğumuz şu günlerde, birliktir raporlarıyla kanunlarımızı işlemez hale getirenlerin gafletinden, bir kısım mes'ul kişilerin de müsamahasından istifade edenler bu kerre Parlâmentoya bile girmek imkânlarını bulacaklar.

İşte, gaflete düşmüş beyinleri ikaz edecek, kör gözleri açacak bir yazı serimiz, içinde bulunduğumuz ve demokrasi maskesine bürünmüş bu korkunç gerçekleri dile getirecektir.

Bu yazı serimizle Türk halk efkârımızı bir zerre de olsa müteyakkız ve uyanık olmağa sevkedebilirse, küçük çapta da olsa bir memleket vazifesi yapmış olacaktır.

T.İ.P ismiyle faaliyet gösteren bu teşekkülü destekleyenlerden rastgele seçtiğimiz aşağıdaki isimler ümit ederiz ki bu partinin gerçek hüviyetini anlatmağa yetecektir.

En ufak gafletlerin bile tarihe büyük olarak geçmiş nice milletleri esarete ve zillete götürdüğü unutulmamalıdır.

BU ADAMLARA DİKKAT EDİLMELİDİR

Adnan Cemgil (T.İ.P. Bursa adayı)

Hatırlarsınız ki Kore'de komünizme karşı gelen hür dün-

ya milletlerine karşı beynelmilel çapta komünist kişilerden «Barışseverler Cemiyeti» kurulmuş, ilk kongresini ise Stockholm'de aktedmişti. Kongreye katılan dünya komünistlerinden en meşhurları şunlardır: Fransa'dan, Fransız Komünist Partisi İcra Komitesi üyesi ve Komünist Partisi organı Humanite'nin başyazarı Lui Arogon, Şili'den Şili Komünist Partisi Başkanı Pablo Nerude, Küba'dan Küba Komünist Partisi Genel Sekreteri Juan Marinella, Danimarka'dan Martin Andersen Neyo, Vietnam'dan Pan - Ui - Tongi, Komünist Barışseverlerin şubeleri bütün dünyada kurulmağa başladığı bu sırada, Türkiye'de de Adnan Cemgil ve Behice Boran'ın teşviki ve teşebbüsü ile «Barışseverler Cemiyeti» kurulmuştur. Cemiyetin başkanlığına gene Ankara Üniversitesinden SOLCU gerekçesiyle kovulan Behice Boran, Genel Sekreterliğe ise Adnan Cemgil getirilmiştir. Diğer üyeler ise Vahdettin Barut, Muvakkar Güran ve şu anda İşçi Partisi Şişli ilçesi başkanı bulunan Nacl Arman idi.

Cemiyet kurulduktan bir müddet sonra Kore'ye asker göndermemize resmen ve açıkça muhalefet etmiş, Behice Boran ve Adnan Cemgil imzalarıyla Büyük Millet Meclisi Başkanlığına çekilen bir tetlgrafla hükümetin bu kararı protesto edilmiştir.

Daha sonra ise aynı kişiler uzunca bir beyanname ile bu hareketlerini halka da duyurmuşlardı. Hattâ neşrettirilen bir başka beyannamede ise B.M. Meclisini bu mevzu ile ilgili olarak olağanüstü bir toplantıya davet ediyorlardı.

Maksatlarının Dünya Barışsever Cemiyetleriyle paralel olarak bir çalışma olduğu anlaşılmiş, Behice Boran ve Adnan Cemgille diğer kurucuların evleri aranmış bazı mühim vesikalar ele geçirilmiş vehepsi de tevkif edilmişlerdir.

Neticede Ankara Garnizon Komutanlığı 2 numaralı Askeri Mahkemesinin 13/6/1951 gün ve 14 - 16 sayılı ilâmı ile Adnan Cemil 1 yıl 3 ay müddetle ağır hapis ve 5 ay da Kocaeli'nde Emniyet nezaretinde sürgün cezasına mahkûm edilmiş olup cezasını Nevşehir hapishanesinde tamamlamıştır.

Adnan Cemgil halen Evren isimli solcu yayınların sahibi olup, imzasız neşrettiği ve fiatını 40 lira yaptığı bir ansiplope-

dide Rifat Ilgaz, Aaziz Nesin gibi komünist yazarlara yer vermiş olmasına rağmen, Yahya Kemal'e yer vermemiş, Akif'i yobaz olarak göstermiş, Sovyet Cumhuriyetlerine ise ansiklopedide en geniş yeri vermiştir. Hayrettir ki İbrahim Öktem'in Maarif Vekili bulunduğu geçen yıl ise bu fahiş fiyatlı kitabı Maarif Vekâletine satmağa muvaffak olmuştur. Devlet eliyle fert zengin etmeğe karşı olan solcular muhalif gibi göründükleri fikrin kapitalisti olmuşlardı.

Behice Boran (T.İ.P. Ankara adayı)

Muzaffer Şerif Başoğlu, Pertev Naili Boratav, Niyazi Berkes, Adnan Cemgil, Arza Erhat'la birlikte Ankara Dil, Tarih - Coğrafya Fakültesinde talebeler arasında komünizm propagandası yapmak suçu ile kovulan Behice Boran da, Adnan Cemgil gibi «Barışsever Cemiyeti» ni kurmak ve beyanname dağıtmaktan dolayı Ankara Garnizon Komutanlığına bağlı 2 numaralı askerî mahkemesinin 13/6/1951 gün ve 14 - 16 sayılı ilâmiyle 15 aya mahkûm edilmiş, karar Askerî Temyiz Mahkemesinin 18 Eylül 1951 tarih ve 1006 sayılı ilâmı ile tasdik edilmiştir. Cezasını İstanbul'da çekmiştir.

Gene Türkiye gizli komünist partisinde hücre teşkilâtı kurmak ve mevcut nizamı yıkmaktan dolayı 184 kişi ile birlikte 25/9/1953 de tevkif edilmiş, İstanbul'da Harbiye'de komünistleri yargılayan Askerî Mahkeme huzuruna getirilmiş, delil kıfayetsizliği yüzünden 1/2/1954 de baraat kararı almıştır.

Rasih Nuri İleri (T.İ.P. İstanbul adayı)

Tanınmış ve sicili komünist Abidin Dino ile amca çocukları bulunan Rasih Nuri İleri de komünist propagandası yapmaktan kapatılmış «Gün» gazetesi ve sosyalist partisi mensuplarındandır. Şimdi ise İşçi Partisi yöneticeleri arasında bulunuyor. Komünizmin babası dedikleri Karl Marksın Kapital tercümesi, 1921 de Komünist Partisi lideri Dr. Şefik Hüsnü ve 1954 de kapatılan Vatan Partisi lideri Dr. Hikmet Kıvılcım'dan sonra 1965 de Rasih Nuri tarafından yeniden tercüme edilmiştir.

Sosyal yayınlar arasında neşredilen Kapitalin foto kopyası görülmektedir.

F. Muzaffer Amaç

Adana ve Malatya liselerinde felsefe öğretmenliği sırasında SOLCU fikirlerin propagandasını yapmaktan dolayı, 1955 te vekâlet emrine alınmıştır.

Daha sonra İstanbul'a gelerek eski komünistlerden Esat Adil Müstecaplı ile birlikte çalışmış, Esat Adil'in çıkardığı komünist «Gerçek» — Rusça karşılığı Pravdadır — gazetesinde yazılar yazmağa başlamıştır. 1955 yılının 8 Eylül günü 13 kişiyle birlikte tevkif edilmiş ve daha sonra serbest bırakılmıştır.

Şimdi ise İşçi Partisinin Gaziantep'teki «Haftalık solcu gazete ibaresi başlıklı «Toplum» gazetesinde «Toplumcu Ansiklopedi» başlığı altında Marksist doktrinlerin sözde ansiklopedik mânâ ve mahiyetini anlatmaktadır.

Memet Fuat

Komünist şair Nâzım Hikmet'in oğlu olan Memet Fuat «De» isimli dünya komünist ve sosyalistlerinden tercümeler yapan yaynevinin sahibidir. Nâzım Hikmet'in Piraye isimindeki karısından olan Memet Fuat'la, halen Moskova'da bulunan Münevver'den doğma Memet Ran'ın isimlerinde H harfinin atılması bizzat Nâzım Hikmet tarafından istenmiştir. Sebebinin şöyle izah etmiştir:

«Mehmet, Türk dilinde Muhammet'ten gelmiştir. Ben ise Muhammedi hiç sevmediğimden aradaki bu benzerliği kaldırmak için çocuklarımdaki Mehmedin H harfini attım» demiştir.

Dikkat ederseniz, Nâzım'ın bu emrine uyanlar ondan sonra neşrettikleri eser isimlerinde veya eser kahramanları arasında Mehmet isimli kim varsa adını Memet diye yazmışlardır. Birkaç misal olmak üzere bu eserlere dikkatinizi çekeriz:

Yaşar Kemal'den — «İnce Memet».

Kemal Tahir'den — «Kelleci Memet».

Fazıl Hüsni Dağlarca'dan — «Memetler Şiir Kitabı».

Orhan Kemal'den — «Baba evi romanının kahramanı Memet».

Sinemalarımızda bir film — «Karaların Memetleri».

Mehmet Şeyda'dan bir hikâye — «Topal Memet» v.s.. gibi.

İzmir'de neşredilen gazete — «Memet».

Osman Sercan (T.İ.P. Bolu adayı)

1958 de İstanbul Birinci Sorğu Hâkimliğinin 958/28 sayılı

kararı ile 17.2.1958 tarihinde tevkif edilmiştir.

Zeki Direk (T.İ.P. Adana adayı)

Komünizm propagandası yaptığı iddiasıyla halen hakkında takibat yapılmaktadır.

Ahmet Cancızoğlu (T.İ.P. İstanbul adayı)

«Komünist Partisi kurulmasını, ihtilâl yapılmasını» beyan ettiği için 1.6.1955 de tevkif edilmiştir.

Ayrıca 15.9.1954 de komünizm propagandası yapmaktan tevkif edilmiş ve 22.6.1955 de 590 lira kefaletle tahliye edilmiştir.

Oruç Ali Tütenkesen

İşçi Partisi'nin Silifke organizatörü olan Oruç, 1.12.1952 tarihinde Türkiye Gizli Komünist Partisi üyesi olarak tevkif edilmiştir.

Garnizon komutanlığına bağlı 2 no. lu askeri mahkemesinin 1954/33 sayılı kararına göre 141. maddenin 1 ve 3. fıkraları gereğince 5 sene müddetle ağır hapsine, 1 sene 8 ay da İstanbul'da emniyet nezareti altında bulundurulmasına 182 lira harç ödemesine mahkûm edilmiştir.

Yaşar Kaya

İşçi Partisi'nin gençlik kolları başkalarından olan Y. Kaya, 4 Haziran 1963 de evinde yapılan bir arama ile tevkif edilmiş, 10 ay mevkuf kalmıştır. Arkadaşları arasında Fidel Kastro olarak çağırılır. Satıştan men edilerek bütün nüshalarının toplattırılmasına karar verilen «Deng» dergisinin sahipleri arasında idi.

Medet Serhat

İşçi Partisi gençlik kolları yöneticileri arasında bulunduğu bir sırada yıkıcı ve tahrikçi gerekçesiyle kapatılan «Deng» dergisinin yazı işleri müdürü iken Dahiliye Vekâletinin bir açıklamasıyla ilgili olarak 4 Haziran 1963 de tevkif edilmiş, 6,5 ay mevkuf kalmıştır.

Mehmet Taşkesen

Teknik Üniversitede talebe iken hocasını tabanca ile öldürmekten 18 seneye mahkûm olmuştur.

Rifat Ilgaz

T.İ.P. organlarında yazıları neşredilen Rifat Ilgaz 30/12/944 tarih ve 574 esas 560 sayılı kararla Örfi İdare Komutanlığının 1 no. lu mahkemesinde, Sınıf isimli eserinde komünizm propagandası yapmak suçu ile 6 aya mahkûm edilmiştir. Ses, Yürüyüş, Markopaşa, Tan gibi komünist gazetelerin yazarı iken gene neşrettiği bir şiir kitabı satıştan menedilmiştir.

Edip Karahan

İşçi Partisi faal elemanları arasında iken evinde bir arama ile 14 mühim vesika bulunmuş ve 4 Haziran 1963 te tevkif edilerek 10 ay mevkuf kalmıştır.

Enver Aytekin (T.İ.P. Siirt adayı)

T.İ.P. organı «Sosyal Adalet» in idare müdürü iken evinde yapılan bir aramada yıkıcı ve komünist bir ajansa ait muhtelif teksirler bulunmuştur. Kürt - Sovyet yakınlaşmasının problemlerini izah eden bu teksirlerden başka komünizm propagandasına ait muhtelif belgeler bulunmuştur. 4 Haziran 1963 te tevkif edilerek 8 ay mevkuf kalmıştır.

Sadık Göksu

Türkiye İşçi Partisinin Kırklareli kurucusu olan Sadık, emniyet raporlarıyla aşırı sol faaliyetleri anlaşıldığı için önce öğretmenlik yaptığı okuldan alınmış daha sonra ise öğretmenlik yapamaz gerekçesiyle eğitim camiasından uzaklaştırılmıştır.

Memet Elçin

İzmir T.İ.P. teşkilâtı yöneticilerinden aşırı sol «MEMET» isimli solcu gazetesinin sahibidir.

Türk dilindeki Mehmed'in aslında Muhammed'den geldiği düşüncesiyle Mehmed'in Muhammed'e benzememesi için H harfi atılmış olarak kullanılmaktadır.

İzmir T.İ.P. yöneticilerinden, Aşırı solcu T.İ.P. organı «Memet» yazarları arasındadır.

İbrahim Balaban

İşçi Partisinin düzenlediği resim sergilerinde ve İşçi Parti-

si organlarında adına sık sık rastlanan İbrahim Balaban, siyasi olmıyan bir suçtan dolayı 1937 de tevkif edilip 3,5 yıldan sonra serbest bırakılmış, 1942 de tekrar bir başka suçtan daha 10 yıla mahkûm edilmıştır. 1944 de 4 yıl İmralı'da kaldıktan sonra 1948 de Bursa cezaevine sürülmüş, orada yatmakta olan Nâzım Hikmet'le aynı koğuşa düştükten sonradır ki, marksist fikirlerin sahibi olmuştur. 1950 de Adnan Veli, Nâzım Hikmet, Kemal Tahir, Kerim Korcan v.s. ile birlikte affa tâbi olarak çıkmıştır.

1961 Mayıs ayında Bursa'da tevkif edilmiş, 1 ay sonra serbest bırakılmıştır. Aynı yılın bu sefer de, Haziran ayında 13 arkadaşı ile birlikte tekrar tevkif edilerek İstanbul'a getirilmiş, askerî mahkemede beraet kararı alarak serbest bırakılmıştır. Geçen yıl İşçi Partisi Gençlik Kollarının yardımı ile bir eseri yayınlamıştır.

Müşerref Hekimoğlu (T.İ.P. İstanbul adayı)

Türkiye İşçi Partisi İstanbul adayları arasında yer alan Hekimoğlu önce yazdığı Akşam, Öncü ve Yön gazetelerindeki aşırı solu müdafaa eden yazılarıyla basındaki solcu ve komünistlerin daha çok dikkatini çeker olmuştur. Hattâ 1963 de devamlı olarak yazdığı Öncü gazetesindeki tahrikçi ve marksist düşünceleri müdafaa edışı B.M.M. müzakerelerinin de konusu yapılmıştı. İşte o günkü Meclis zabıtlarından Hekimoğluna ait çıkardığımız konuşmaların metni aynen şöyledir:

«Şadi Pehlivanoglu:

«Öncü gazetesinde bayan yazarı sınıfları birbirine tahrik ettiği yazılarında sosyalizm adına sınıfsal savaşın kaçınılmazlığından, tarihsel akışın zaruretinden bahsediyor.

«Seyfi Öztürk (Eskişehir):

«Bayan yazar kim?»

Başkan:

«Müdahale etmeyiniz.»

«Müşerref Hekimoğlu, bir müddet önce aynı gazetede M. H. rumuzlu meçhul yazarın kaleme aldığı bütün makaleler, âdetâ

gizli komünist partisinin görüşünü açıklar mahiyettedir. Sosyalizm maskesi altında faaliyet gösterenler işi tehdede kadar götürmüşlerdir?» diye sözlerine devam etmiştir.

Görüyoruz ki Müşerref Hekimoğlu T.İ.P.'ten milletvekili olmak arzusu içindedir. Bugüne kadar sadece sol cenahın yazılarıyla destekler görülürken bu kerre de artık faaliyetin fiilen elemanı olmak sevdasına kapılmıştır.

Emin Türk Eliçin

İşçi Partisi faal yöneticileri arasında olup aşırı solcudur.

Nazife Cemgil

T.İ.U. faal üyelerinden ve İstanbul M. Vekili adayı Cemgil, bir müddet önce Teknik Öğretmen Okulu talebeleri arasında aşırı sol propaganda yapmak yüzünden önce vekâlet emrine alınmış, daha sonra hocalıktan uzaklaştırılmıştır.

Süleyman Ege

İşçi Partisi üyelerinden ve organlarında yazı yazan Ege, 1954 de hâlen Bulgaristan'da Türk köylerinde Türkiye aleyhine propaganda yapmakta olan Ziya Yamaç, Fahri Erdinç ve Cumhuriyet gazetesinin eski yazı işleri müdürü Tuğrul Deliorman'la irtibat kurduğu anlaşılarak 2,5 ay mevkuf kalmıştır.

Bedrettin Nihat

İşçi Partisi organlarında yazmakta olan Bedrettin Nihat'ın asıl adı Nihat Tunalı olup 1954 te Türkiye Gizli Komünist Partisi mensubu olarak Ankara Garnizon Komutanlığına bağlı 2 numaralı askerî mahkemesinin esas 1953/17 ve karar 1954/33 numara ve tarihiyle 2 yıl ağır hapis ve 8 ay da İstanbul'da emniyet göz hapsinde bulundurulmasına mahkûm olmuştur. Cezası infaz edilmiştir.

Bedrettin Nihat bu cezasından önce de 1946 yılında 2 No. lu Örfi İdare Mahkemesi kararı ile komünistlik yüzünden iki buçuk yıla mahkûm edilmiştir.

Melih Cevdet Anday

İşçi Partisi organlarında başmakaleleri neşredilen Anday, yurdumuzdaki solcu ve Marksist bir edebî cereyanın öncüleri arasındadır.

«Yanyana» adlı eserinden dolayı hakkında komünizm propagandası yapmaktan tahkikata geçilmiş, kitap satıştan men-

edilmişken, bir müddet sonra bilirkışı raporu ile beraet etmiştir. Eski komünist gazete ve mecmua yazarlarından olup, Moskova yazarlar kongresine dâvet edilmiştir.

Daha önce de Demirperde memleketlerinde yapılan Balkan edebiyatçılar toplantısına iştirâk etmişti. Anday, Moskova'dan döndükten sonra çok açık olarak bu komünist ülkenin methiye ve propagandasını yapmış, hâlen Moskova intibalarını bir Marksist dergide neşretmektedir.

TRT, Meclis idare heyeti üyesi olduğu, TRT'nin İşçi Partisi haberlerine fazlaca yer vermesinde Melih Cevdet'in tesiri ve rolü olduğu söylenmektedir.

Aydos Toros

İşçi Partisinin 1963'teki Beyazıt Beyaz Saray salonunda yaptığı açık oturumda sözcülük yapmış olan Öğretmen Aydos Toros, bir aralık vekâlet emrine alınmıştır. Aynı yıl 141., 142. yâni komünistleri mahkûm eden maddenin antidemokratik olduğunu iddia edenlerle birlikte İstanbul sokaklarında ellerinde dövizle gezenlerden biridir. Aşırı solcudur.

Emine Alav

Rusya'da yetiştirilmiş tanınmış komünistlerden Hamdi Şamilof'un karısı olan Alav, bilhassa İşçi Partisinin genç kuşaklarıyla teşriki mesai halindedir.

Yusuf Ziya Bahadırılı (Yozgat T.İ.P. adayı)

Komünist manifestosu yazarları Marks ve Engels'ten yaptığı iki tercümeden hakkında 141 ve 142. maddelere göre halen takibat yapılmaktadır.

Ruşça'dan tercüme ettirerek neşrettiği bir eser Lenin mü-kâfatı almıştır.

Cevdet Kudret Solok (Sivas T.İ.P. adayı)

Yasak edilen Ses, Yeni Ses, Yürüyüş, Zincirli Hürriyet gibi toplatılan komünist gazetelerin yazarı, aşırı sol, yıkıcı propaganda yapmaktan bir kitabı satıştan men edilmiştir

Enver Aytekin (Siirt T.İ.P. adayı)

Komünizm propagandası yaptığı iddiasıyla Ankara'da tev-kif edilmiş, 3 ay mevkuf kalmıştır.

Sadık Arıkan (İzmir T.İ.P. adayı)

İzmir'de komünizm propagandası yapmaktan tev-kif edil-

miş ve 3 ay mevkuf kalmıştır.

Müzehher Vâ - Nû (İstanbul T.İ.P. adayı)

Nâzım Hikmet'in arkadaşı, Vâ - Nû'nun karısı, aşırı sol.

Hayrettin Abacı (Malatya T.İ.P. adayı)

1950 de Nâzım Hikmet'ü kurtarmak için komünistlerin toplandıkları meşhur Çiçek Palas sanıklarından.

Moris Gabay (İstanbul T.İ.P. adayı)

1951 yılında meydana çıkarılan Türkiye Gizli Komünist Partisi gençlik kolu olarak addedilen İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneği üyelerinden olmasından dolayı yakalanarak hakkında tahkikata başlanmış ve Ankara Garnizon Kumandanlığına bağlı (İst. Harbiye) askeri mahkemenin 17.11.1952 gün ve siyasi yargılama şubesinin 8.11.1954 gün ve esas 953.17 ve 954.32 sayılı kararı ile hakkında meni muhakeme kararı verilmiştir.

Kemal Türkler

171 sayılı kanuna muhalefetle sıkıyönetim yasaklarına aykırı harekette bulunmak suçundan 4 sendikacı arkadaşı ile Kartal C. Savcılığının 8.8.1964 gün ve Hz. 1964.488 ve 964.570 sayılı kararı ile delil noksanlığından takibat icrasına mahal bulunmadığı kararı verilmiştir.

Mahmut Makal (İstanbul T.İ.P. adayı)

Köylüyü isyana teşvikten 1950 de Bor cezaevinde 6 ay tutuklu kaldı.

Naci Sadullah Danış

Türkiye Gizli Komünist Partisi mensubu olduğu iddiasıyla 26.6.1952 den 27.10.1952 ye kadar İst. Merkez Kumandanlığında mevkuf kalmıştır. (Solcu gazetelerde yazar).

Nâzım Hikmet'in son günlerdeki methiyecilerinden biri olup, Nâzım'ın hâlen bilirkişide olan bir romanının önsözünü yazmış mübalâğalı bir ifade ile Nâzım'ı yeniden övmüştür.

Ahmet Nihat Sargın (İzmir T.İ.P. adayı)

Hür Gençlik isimli gazetenin 5.8.1950 tarih ve 10 sayılı nüshasında yazdığı (Gençliği barış mücadelesine çağırıyoruz, barışçı gençlik protesto ediyor) başlıklı yazısından ötürü Sulh Ceza Hâkimliğinin 7.8.1950 gün ve 950.955 sayılı kararı ile ga-

zete zapt ve müsadere edilmiş ve 8.8.1950 tarihinde Eminönü 1. Sulh Ceza Yargıçlığınca tevkif edilmiştir.

15.8.1950 tarihinde Ankara askeri ceza evine nakledilmiştir. Garnizon Kumandanlığı, Askeri Mahkemesinin 28.3.1951 tarih ve esas 951.15 ve 951.10 sayılı kararı ile askeri ceza kanununun 161. maddesi gereğince 15 yıl ağır hapis cezası verilmiş ve bu cezanın dörtte üçü indirilerek 3 sene 9 ay ağır hapis ve bir sene 3 ay müddetle Kırşehir'de emniyeti umumiye nezareti cezası verilmiştir. 27.3.1955 tarihinde Nevşehir'de cezasını ikmal ederek tahliye edilmiştir.

Çiçek Palas hâdisesi sanıklarından olup, askerliğini er olarak yapmıştır.

Kemal Sülker (Zonguldak T.İ.P. adayı)

1938 yılında Antakya'da intişar eden Yeni Gün gazetesinde muhabir iken Belediye Reisine hakaretâmiz bir yazısından ötürü bir ay mahkûmiyet cezası verilmiş ise de infaz edilmeden çıkan af kanunundan faydalanmıştır.

2.11.1939 da komünist tahrikatından 12 arkadaşı ile birlikte Antakya'da mahkemeye verilir mevkuften görülen mahkemeleri sonunda bir kısım arkadaşları mahkûm olmuş, kendisi beraat etmiştir.

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı askeri mahkemesinin 13.8.1963 gün ve 1019 sayılı yazısı ile 27.8.1963 günü saat 10 da mahkemede hazır bulundurulması hakkındaki yazısı üzerine mezkûr günde temin edilmiştir.

Selâhattin Hilâv (İstanbul T.İ.P. adayı)

Geçen seçimlerde İşçi Partisi Kadıköy Belediye Meclisi adayı idi. Aşırı sol bir yazardır.

Burhan Arpad

İşçi Partisinin geçen Belediye seçimlerinde Fatih İlçesi Belediye Meclisi adayı idi. Vatan gazetesinde yazdığı aşırı solmetheden fıkralarıyla tanınır. Daha önceleri ise komünistlik yüzünden kapatılan bir kısım dergilerde yazıları neşredilmiştir. Demirperde memleketleri yazarlarından tercümeler yapmıştır.

Müstafa Ünaltay

İşçi Partisi gençlik kollarını idare edenlerden biridir. Geçen yıl solcu faaliyetlere paralel olarak dağıttığı bir beyanna-

me yüzünden 3.5 ay mevkuf kalmıştır. Yeni İstanbul gazetesine ve Toprak dergisine yapılan yürüyüşü idare etmiştir.

Raif Ertem

İşçi Partisi gençlik kolları idarecilerinden olup Yeni İstanbul ve Toprak dergisine yapılan yürüyüşü idare edenlerdendi. Aşırı solcudur.

Samim Kocagöz

Moskova'da neşredilen edebiyat dergilerinde hakkında methiyeler çıkan Kocagöz, Türkiyede çıkan birçok komünist gazete ve dergilerde yazılar neşrettiği gibi birçok solcu yayınları da bizzat milyonler olduğu için fananse etmektedir.

Söke, Aydın ve İzmir İşçi Partisi organizatörüdür.

Şükran Kurdakul

İşçi Partisinin organı olan «Eylem» mecmuasının sahibidir. 25 Eylül 1953 te Türkiye Gizli Komünist Partisi üyesi olarak tevkif edilmiş, T.C.K. nun 141 inci maddesinin 5 inci fıkrasına göre ceza talep edilmiştir.

Şükran Kurdakul, Gizli Komünist Partisi üyeleri Arif Damar, Kemal Dayan'la hücre teşkilâtı kurduğu öğrenilmiş, 141 inci maddenin 3 ve 5 inci fıkralarına göre 2 sene müddetle ağır hapsine, 8 ay müddetle Tarsusta göz hapsinde bulundurulmasına, ayrıca 5887 sayılı Harçlar Kanununa ekli 48 inci maddesine tevfi kan 73 lira harç ödenmesine, mevkuf kaldığı müddetin As. C.M.U.K. nın 277 nci maddesine cezadan sayılmasına Garnizon Komutanlığı 2 No. lu Askerî Mahkeme tarafından karar verilmiştir.

İÇİNDEKİLER :

	Sayfa
Giriş	3
Yeryüzünde ve Türkiyemizdeki sol kanat ve bunun ötesi	7
Yeryüzündeki komünistler ve bunları temaları	11
İşçi Partisinin işlediği temalar ve bunların önceki- lerle mukayesesi	12
İşçi Partisinin dayanakları ile beynelmilel komünist düşüncelerin ve fikirlerin mukayesesi	13
T.İ.P.'in Karl Marks ve Komintern metodlarına uy- gun taktiği	16
T.K.P. (Türkiye gizli Komünist Partisi) ile benzerlik	23
Az gelişmiş memleketlerde Komintern'in propaganda temalarıyla benzerlik	25
T.İ.P.'in kitle tahriki suretiyle demokratik hükümeti küçük düşürme gayreti	27
T.İ.P.'in maskeli toprak müsâdere teması	28
İşçi Partisinin Anayasamızda pas geçtiği maddeler	31
Karl Marks'ın demokratik hükümeti küçülten iddiası T.İ.P. tarafından tekrarlanmaktadır	32
Netice ve alınacak ders	33
Temamızı doğrulayan olaylar	36
Bu adamlara dikkat edilmelidir	36

045A 1781

ULB Halle

3/1

000 161 276

KOMÜNİZM VE TÜRKİYE

Yazan :

Kenan Öztürkmen

Sa. Millî Emniyet Baş Müfettişi

İÇİNDEKİLER

- 1 — Moskovaya bağlı gizli Türk Komünist Partisi tüzüğü,
- 2 — Komünizmin işçi için nasıl bir felâket olduğunun analizi,
- 3 — Moskovanın Türk komünistlerine yaptığı tamimler,
- 4 — Nâzım Hikmet kimdir? gerçek çehresi,
- 5 — Yoldaşların çürük yumurtaları.

Umumî tevzi yeri :

ABDULLAH İŞIKLAR KİTABEVİ

Kıgılı Pasajı No: 9 Çarşıkapı — İSTANBUL

SİNAN MATBAASI — 1965, İstanbul,

FİYATI : 1 LİRA